

A photograph of four diverse individuals standing in a studio setting, looking upwards. From left to right: a Black man in a firefighter's uniform with a yellow helmet, a young woman in a yellow top and grey skirt, a white man in blue scrubs with a stethoscope, and a woman in a white lab coat holding a paint palette and brush. The background is a dark, smoky or cloudy studio backdrop.

*Хришћанин
у својстџву
џрисџава*

Садржај:

- 3 Предговор
- 4 Прилог прве суботе: За Гватемалу
- 5 Пристав
- 10 Особине правог пристава
- 15 Зле склоности које треба победити (I)
- 20 Зле склоности које треба победити (II)
- 26 Благодат рада
- 30 Прилог прве суботе:
Помоћ унесрећенима широм свеӣа
- 31 Занимање и служба
- 36 Тежња за наглим богаћењем
- 41 Служба пристава као таленат
- 46 Прилог прве суботе:
За здравс̄ивени цен̄ӣар у Тенеси
- 47 Значај милосрђа
- 52 Понашање и скривене побуде
- 57 Мисли и склоности
- 62 Неопходна врлина
- 67 Чему се треба радовати
- 72 Богослужење у породици

Библијске лекције

Година LXXXVIII

Број 1

БИБЛИЈСКЕ ЛЕКЦИЈЕ представљају програм свакодневног тематског проучавања Речи Божје, заснованог само на Библији и Духу пророштва, без икаквих додатних коментара. Питања су формирана тако да омогућавају директан и сажет одговор. Речи у заградници () додате су понегде ради јаснијег схватања контекста и течнијег читања. Даље проучавање датих тема уз помоћ цитираних дела веома је препоручљиво.

Ислази четири пута годишње

Одговорни уредник:
Ана Тодоровић

Превод са енглеског:
Бранко Босанац

Издаје:

Унија Реформног Покрета
Адвентиста седмог дана

Адреса:
Моравска 8 - Неимар
11000 Београд

Тел.Факс:
(011) 2430-947

e-mail: unita2@EUnet.rs

Штампа:
Бирограф, Земун

Предговор

Зашто у духовном погледу није безбедно упорно настављати својим путем? Ми то свакако можемо себи дозволити, али такви путеви нас најчешће не воде нашем вечном спасењу. Путеви пале људске природе нису Божји путеви. Свемогући каже преко пророка: "Јер мисли моје нису ваше мисли, нити су ваши путеви моји путеви, вели Господ; него колико су небеса виша од земље, толико су путеви моји виши од ваших путева, и мисли моје од ваших мисли" (Ис. 55,8.9).

Зато не можемо очекивати да Бог у потпуности одобри ограничени, земљски начин размишљања и живота. После свега, ми и нисмо сами своји! Свети списи кажу да смо откупљени скупо – крвљу Јединородног Сина Божјег.

Пошто наша љубав према другима није увек каква би требало да буде, сви можемо извући поуку из надахнутог упозорења датог једној породици:

"Наша љубав је често одраз себичности, јер је ограничена у прописане границе. Кад се сјединимо и присно повежемо са Христом, наша љубав, наша наклоност и наше добротинство биће сталном применом све дубљи и све делотворнији. Љубав и саосећање Христових следбеника не смеју имати никаквих ограничења. Они који живе само за 'себе и за своје' неће наследити царство небеско. Бог вас као породицу позива да негујете љубав, да мање мислите о себи а много више о патњама и искушењима других. Дух себичности који гајите целог свог живота прикладно је приказан држањем свештеника и левита који су поред унесрећеног човека прошли с друге стране. Они су видели да је том човеку потребна помоћ, али су га намерно заобишли.

"Свако од вас треба да се пробуди и потпуно промени у начину живљења, да бисте изашли из те опасне колотечине која се зове себичност. Искористите кратко време милости и пробе које вам преостаје, чинећи све што је у вашој моћи да исправите пропусте свог досадашњег живота. Бог вам је дао живот на овом свету патњи и страдања да се кушате, и да се види хоћете ли се удостојити вечног живота." – *III Сведочанство*, 493.

Помоћ за ублажавање патњи страдалника, неуких и одбачених од данашњег друштва тражи несебичност од свих нас. Ми нисмо своји – ми смо искључиво власништво нашег Творца, који нам је дао узор у животу Исуса Христа. Да бисмо показали прави хришћански карактер, Небо захтева цело наше биће.

Ми смо пристави благодати Божје, пристави светлости, материјалних добара и талената којима нас је Он обдарио.

У том правцу нас на путу нашег Учитеља охрабрују суботношколске лекције, за следећа два тромесечја под насловом 'Хришћанин у својству пристава'. Нека нам Господ док ово проучавамо подари успех да несебично следимо Христов пример - то је наша молитва!

*Генерална конференција
Одсек за субојну школу*

Прилоџ њрве субоџе у месецу За Молиџвени дом у Гваџемали

"Благослов Господњи обобаџава,
а без мукe" (Приче 10,22).

Гватемала (Nahuatl Cuauhtitlan, "међу дрвећем") је званични назив републике Гватемале. То је једна од земаља Централне Америке богата природним лепотама са посебним обележјима окружења и израженом локалном културом, оптерећеном утицајем разних земаља, као што су Немачка, Италија, Шпанија и SAD.

Гватемала се граничи на северу и западу са Мексиком, на истоку са Хондурасом, на југоистоку са Ел Салвадором и на југу са Тихим океаном. Трећина становништва је домородачког порекла. Поред шпанског, који је службени језик, користе се и разни језици домородачких група. Главна религија је католицизам са 55% становништва, протестантизам 40%, а остале религије чине око 5%.

Реформна порука донесена је у Гватемалу крајем 1958. године, и дело је успостављено у току 1960. Пошто у целој нашој земљи имамо само три Молитвена дома, желимо да подигнемо још неколико сличних домова у унутрашњости, јер видимо да браћа и сестре немају где да се окупљају а оскудни су у финансијским средствима. Уз помоћ локалног чланства, подршке са стране и заинтересованих душа, започели смо један од три планирана пројекта.

Молимо вас да размотрите дело Господње у Гватемали и да својим молитвама и великодушним финансијским прилозима потпомогнете ове пројекте.

Господ нека вас обилно благослови!

Ваша браћа и сестре из Гваџемале

Присџав

"Уздај се у Госџода свијем срцем својим, а на свој разум не ослањај се. На свијем љуџовима својим имај Га на уму, и Он ће уџрављаиџи сџазе џвоје." – Приче 3,5.6.

"Да човек не би изгубио благословене резултате човекољубља, наш Искупитељ је створио план да га ангажује као свог сарадника." – РН, 25. август, 1874.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Здравље и срећа, 447-449.*

Недеља

1. јануар

1. ПОВЕРАВАЊЕ

а. На чему се заснива хришћанско управљање у својству Божјих пристава? Пс. 37,4-6.

.....
.....
"Када Реч Божју цени као непромењиво начело у свом срцу и чврсто држи под свим околностима, човек све своје способности које су му поверене ставља у службу Господу Исусу Христу. Све своје снаге, па чак и своје мисли, он у потпуности доводи у покорност Христу. То је права посвећеност. Сва његова животна искуства су у потпуном складу. Он не оскудева ни у чему. Ништа не задржава себично, само да би задовољио своје прохтеве." – У џпросџрансџвима неба, 190.

б. Објасни основне побуде хришћанског пристава и шта је главни предмет његових тежњи. Мат. 6,33.34; Филиб. 3,8.

.....
.....
"(Прочитати: Мат. 6,22). Честитост намере, свесрдна преданост Богу, то су услови на које указују Спаситељеве речи. Будите искрени и непоколебљиви у свом настојању да дођете до истине, да јој се покорите по сваку цену и онда ћете примити божанско просветљење." – Мисли са зоре, 65.

2. СЛУЖБА У СВОЈСТВУ ПРИСТАВА

а. Пристав управља имовином коју му је неко поверио. Наведи нека од значајних дарова који су нам поверени као приставима. I Кор. 4,1,2.

"Они којима је Бог поверио своју истину морају показати исти дух благодетности и милосрђа који је Христос испољавао. У планирању својих поступака они морају бити исто тако свестрани и толерантни. Они морају бити исто тако благи и племенити према сиромасима, имајући увек на уму да су само пристави добара Божјих. Све што имају – материјална добра, умне и духовне способности – они не треба да сматрају сопственом својином, него даром који им је поклоњен ради ширења дела Христовог на земљи. Као и сам Христос, они не треба да се повлаче из друштва својих ближњих, него треба да их траже у намери да са њима поделе небеске благодати које су и сами примили од Бога." – *Слуђе јеванђеља, 300.*

б. Где хришћанин у својству пристава треба да сабира благо? Мат. 6,19-21.24.33.

"Бог жели да ми, уместо земаљског, изаберемо небеско. Он пред нама широм отвара могућност улагања у небу. Он нас подстиче и храбри да тежимо ка највишем циљу и да себи осигурамо најдрагоценије благо. 'Учинићу', каже Он, 'да ће човјек више вриједити него злато чисто, више него злато Офирско' (Ис. 13,12). Кад нестану богатства која мољци могу да покваре и рђа да нагризе и упропасти, Христови следбеници ће моћи да се радују свом небеском благу, благу које је вечно и непропадљиво." – *Христове поуке, 336.*

с. Како хришћани у својству пристава треба да рукују добрима која им је поверио њихов Господар? I Тим. 6,18,19; Приче 19,7.

.....

.....

"Сви треба да буду свесни чињенице да нису власници онога што имају, већ само пристави; и да долази време кад ће морати да положе рачун како су располагали благом свога Господара. Средства су стално потребна за ширење Божјег дела. Требало би да сви, угледајући се на Давидов пример, искрено кажу: 'Јер је од Тебе све и из Твојих руку примивши дасмо Ти'." – *V Сведочанство, 358.*

3. ПОЗИТИВАН СТАВ

а. Како хришћанин као пристав треба да доживљава и евентуалне економске неуспехе? Филиб. 4,13; Римљ. 8,28.

.....

б. Зашто је ваш приступ финансијским питањима значајан? Приче 16,2.

.....

с. Која упозорења у погледу побуда и става хришћани као пристави треба да имају на уму? I Јов. 2,15.16.

.....

"Сотона не престаје да проналази неке нове изуме којима настоји да пажњу Божјег народа одврати од озбиљног дела припремања за догађаје који нам предстоје. Он је обмањивач у пуном смислу те речи и вешт чаробњак. Своје планове и замке он покрива плаштом светлости која личи на небеску. Он је Еву навео да окуси плод са забрањеног дрвета, уверивши је да ће јој то донети велико преминућство. Својим агентима он налаже да измишљају разне проналаске, патентна права и сличне подухвате, како би и адвентисти који желе да се брзо обогате били увучени у његову замку и навукли 'на себе муке велике'. Он је веома будан и неуморан у настојању да људе овог света стално држи у свом ропству, како би преко њих пријатним узбуђењима привлачио и неопрезне вернике да им се придруже у тим таштим задовољствима. Жеља очију, чежња за узбуђењем и пријатним забавама, то су права искушења и замке за Божји народ. Сотона има много фино испреплетаних, али опасних мрежа које изгледају посве безазлене и којима он вешто залуђује припаднике Божјег народа, као што су: разне привлачне представе, приредбе, предавања из френологије* и још безброј сличних подухвата срачунатих на то да се Божји народ наведе да 'љуби свет и што је на свету'. Таквим повезивањем са светом вера постаје све слабија а новац којим би требало потпомагати дело садашње истине одлива се у редове непријатеља. Таквим и сличним каналима сотона вешто извлачи новац из руку и неких верника, који због тога изазивају гњев Божји против себе и Његово незадовољство." – I Сведочанство, 493.

*Наука која по облику и грађи лобање одређује душевне особине човека

4. ПОВЕРЕЊЕ

а. Чиме је прави хришћански пристав окружен са свих страна? Пс. 32,10.

.....

.....

б. Које су неке од особина оних који се у потпуности ослањају на Господа? Приче 3,5.6; Књига о Јову 23,12.

.....

"Псалмиста каже: 'Уздај се у Господа и чини добро; живећи у својој земљи, хранићеш се у обиљу мира' (Пс. 37,3). Сваки нови дан доноси своје терете, своје бриге и недоумице; и како смо када се сретнемо с пријатељима и знанцима спремни да говоримо о тим својим тешкоћама и невољама! Толико туђих брига нам се на тај начин наметне, толико се препуштамо страховањима, толику забринутост испољавамо да би саговорник могао помислити да немамо милостивог Спаситеља који нас љуби, који је увек спреман да услиши сваку нашу молитву и пружи помоћ кад год нам то треба." – *Пути Христџу, 112.*

с. Какве поуке, према Христовим речима, хришћани као пристави могу да извуку из природе? Мат. 6,25-30.

.....

"Посматрајте, каже Исус, како расту љиљани; како се, поникавши из хладне, мрачне земље или из муља речног корита, биљке развијају пуне лепоте и мириса. Ко би и помислио у какав леп цвет може да се развије груба, смеђа главица љиљана? Али када се скривени живот у њему развије на Божји позив, захваљујући киши и сунцу, људи се диве при погледу на његове дражи и лепоту. Тако ће се исто Божји живот развити у свакој људској души која се потчини дејству Његове милости, а ова се са својим благословима пружа свима као драговољни дар, управо као и киша и сунце. Божја реч ствара цвеће, а иста Реч ће у вама произвести лепоту Његовог Духа.

"Божји закон је закон љубави. Он вас је окружио лепотом која треба да вас поучи да на земљи нисте постављени само да копате и градите за себе, да се мучите и ткате, већ да Христовом љубављу учините живот светлим, радосним и лепим – да слично цвећу, службом љубави увеселавате живот других." – *Мисли са ѓоре, 69.*

5. ЗАХВАЛНОСТ

а. Шта хришћански пристав испољава за право богатство небеских дарова које стално примамо? Лука 15,8.9; I Сол. 5,18.

"Заборављајући на сопствене тешкоће и проблеме, будимо захвални Богу за преимућство да живимо на славу Његовом имену. Нека свежи благослови сваког новог дана подстичу захвалност у нашем срцу за те очевидне доказе о Његовој љубави и бризи. Чим јутром отворите своје очи, захвалите се Богу што вас је сачувао те ноћи. Будите захвални што Његов мир осећате у свом срцу. У јутро, у подне и у вече, нека се ваша захвалност попут мирисног тамјана уздиже к небу." – *RH*, 2. јун, 1910.

"Зар ми немамо разлога да говоримо о Божјој доброту и да уздигемо Његову моћ? Кад нам неко од наших пријатеља учини неко добро ми сматрамо својим преимућством и чашћу да им за то укажемо своју захвалност. Колико више разлога имамо да са највећом радошћу изразимо своју захвалност Ономе који нам даје сваки добри и савршени дар! Зато не пропустимо прилику да у свакој скупштини и на сваком богослужењу одајемо захвалност Господу. Учимо се да славимо Господа и у породичном кругу." – *Мој животић данас*, 187.

б. За који дар хришћански пристав треба да буде највише захвалан Богу? Пс. 119,14.72.127.

"Величанствене могућности пружене Израиљу, могле су се реализовати само покорвањем Божјим заповестима. Исто такву племенитост карактера, исто обиље благослова – благослов душе, тела и духа, благослов у кући и пољу, благослов за овај и будући живот – можемо имати и ми само под условом послушности." – *Хришћове поуке*, 272.

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. На који начин можемо показати поверење и оданост делу Јеванђеља?
2. Којим занимањем се у Речи Божјој описује улога хришћанског пристава?
3. Како својим ставом у том погледу утичете на своје финансијске одлуке?
4. Зашто је неопходно да своје финансијско пословање у потпуности ставите под Божју контролу?
5. Шта треба да чините кад саберете све благослове које примате од Бога?

Особине правој присишава

"Део мој Ти си, Госиоде; наумио сам чувајши ријечи Твоје." – Пс. 119,57.

"Све што имамо, наше умне и физичке снаге и сви благослови садашњег и будућег живота носе обележје крста са Голготе." – РН, 14. децембар, 1886.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Вођење дејшеџа, 150-168.*

☐ Недеља

8. јануар

1. ЗАДОВОЉСТВО

а. Шта хришћанин као пристав треба да зна о целокупној својој земаљској имовини? Књига о Јову 1,21.

"Све припада Богу. Али људи не воде рачуна о Његовом праву. Док их Бог обасипа својим благословима, људи често употребљавају Његове дарове на своја себична задовољства; али они ће бити позвани да положе рачун о томе како су вршили дужност пристава.

"Један пристав се готово изједначује са својим господаром. Он прихвата дужности пристава и заступа свога господара, поступајући као што би господар поступао кад би лично управљао имовином. Интереси његовог господара постају његови интереси. Положај пристава је частан положај, јер његов господар има поверења у њега. Ако у било ком погледу поступи себично, ако за себе искористи добитак који је зарадио тргујући благом свог господара, пристав злоупотребава указано му поверење." – IX Сведочанство, 254.

б. Зашто хришћани као пристави треба да буду задовољни својом земаљском имовином? Пс. 37,16; Приче 15,16; I Тим. 6,8.

"Размишљајмо о Христу који је као Творац свих светова на овај свет дошао у највећем сиромаштву. Он овде није имао где да заклони своју главу. Стога сиромаштво није срамота. Грех је срамота." – Мајеријали Ј. Г. Вајџ из 1888, 1514.

2. ИСПРАВНОСТ

а. Будући задовољни својим овоземаљским поседом, како се хришћани као пристави односе према имовини других? V Мојс. 16,19.

"У последњем великом сукобу између Христових следбеника и сила таме, сотона ће настојати да људе и жене придобије подмишљањем. Неки ће се продати низашто; 'јер каква је корист човеку ако задобије читав свет, а изгуби душу своју?'

"Морамо нарочито водити рачуна о интересима других – не закидати их, не изналазити им грешке, не оговарати их и не приказивати их у лажној светлости. У међусобним односима не само са својом браћом него и са осталима треба строго да се држимо исправности." – *Да ђознам Њеџа, 176.*

б. Шта Бог жели да схватимо о злим последицама пристрасности? V Мојс. 24,17; Римљ. 2,11.

"Бог не признаје никакву разлику односно народности, расе или касте. Он је Творац свеколиког људског рода. Сви људи припадају једној породици по створењу и сви постају једно искупљењем. Христос је дошао да поруши све зидове који су делили људе, да отвори сваку одају у предворјима храма како би свака душа имала слободан приступ Богу. Његова љубав је тако широка, дубока и потпуна да продире свуда. Она спасава од сотоне људе које је он обмануо својим лукавствима и доводи их у близину престола Божјег, над којим се у једном луку оцртава дуга обећања. У Христу нема ни Грка ни Јеврејина, ни слободног човека ни роба." – *Пророци и цареви, 249.250.*

"Разлог свих подела, раздора и различитости налази се у одвајању од Христа. Христос је центар који треба све да привуче к себи; што се више приближимо том центру, утолико ћемо се више приближити и једни другима у разумевању, саосећању и љубави, усавршавајући се у карактеру и облику Христовом. Пред Богом нема гледања ко је ко.

"Син бесконачног Бога, Господар живота и славе, спустио се у овом животу до најдубље понизности, да се нико не би осећао искључен из Његове присутности. Омогућио је сваком људском бићу да Му се слободно приближи. Никада није бирао повлашћене љубимце са којима би се дружио, игноришући остале." – *Да ђознам Њеџа, 99.*

3. ПОШТЕЊЕ

а. Који благослови су обећани онима који се држе честитости у свим својим пословним трансакцијама? Приче 10,9.

б. Шта попут карика у ланцу треба да повезује поступке, речи, па чак и мисли хришћанског пристава? Приче 12,5,17; 14,2.

"Са службом пристава повезана је и света обавеза, и то не само према Богу, већ и према човеку..." – *Васијишање, 139.*

с. Како Господ сматра оне који су непоштени у својим пословним односима? Приче 16,11; 20,10.

"Ни важност ни привидна безначајност послова којима се бавимо не чине нас часним или нечасним, поштеним или непоштеним. Најмањим одступањем од исправности ми се стављамо на тле непријатеља, и корак по корак можемо се потпуно удаљити од правде. Већина такозваних хришћана религију у потпуности одвајају од својих послова.

"Поштен човек, према Христовим мерилима само је онај који непоколебљиво остаје исправан и честит под свим околностима. Лажни тегови и неисправна мерила којима многи настоје да увећају своју овоземаљску добит, одвратни су у очима Божјим. Ипак многи и од оних који тврде да држе Божје заповести користе лажне текове и неисправна мерила. Кад је човек заиста повезан с Богом и стварно држи Његов закон, то се види у његовом животу, јер су сви његови поступци увек у складу са Христовим учењем. Он не продаје своју част ни за какву земаљску добит. Његова начела су заснована на сигурном темељу, и његово понашање и у овоземаљским пословима је одраз његових унутрашњих принципа. Непоколебљиво поштење блиста као злато међу троском и смећем овога света. Преvara, лаж и несавесност могу се сакрити пред људима, али не и пред Богом. Анђели Божји који будно прате развој нашег карактера и одмеравају нашу моралну вредност, бележе у небеским књигама и те наизглед незнатне трансакције, јер све то открива наш карактер. Ако је један радник несавестан и површан у свом свакодневном занимању, они који га посматрају неће погрешити ако закључе да су његова мерила и у вери исто таква као и у његовим пословима." – *IV Сведочанство, 294.*

4. ПОНИЗНОСТ

а. Која је награда обећана смерном хришћанском приставу? Пс. 37,11; Приче 22,4; Мат. 18,4.

"Љубав према Богу изнад свега другог и несебична љубав према ближњима, то је највећи дар који можемо примити од небеског Оца. Нека се сви верници приближе Богу и једни другима, да би се Бог могао приближити њима. Ниједног човека не треба уздизати као највећег. Никога не треба сматрати непогрешивим зато што је поучен од Бога био употребљен у привођењу душа Његовој истини. Наше природне способности имају вредност само ако их као Богом поверене таленте употребимо у уздизању истине. Онај преко кога Бог заиста делује никада не тежи да уздиже себе нити да влада. Као мудри пристав, он свој задатак извршава поштено и у понизности. Он служи Богу дељењем онога што је примио и истину износи у љубави, јасно, одлучно и на одређени начин. На такав начин он просвећује друге, имајући увек на уму чињеницу да само Бог то може да утисне у ум слушаца и очисти срце." – *Објављени рукописи XXI, 275.*

б. Шта мора бити карактеристично обележје свих који желе да се нађу међу Богом изабранима? Приче 29,23.

"Љубав, сажаљење и нежно саосећање треба да се увек откривају у нашим међусобним односима. Као Богом изабрани, треба да се обучемо у милост и доброту. Грехе које смо испољавали пре свог обраћења треба да одбацимо са старим човеком. Као нова бића у Христу Исусу, треба да се обучемо 'у срдачну милост, доброту, понизност, кротост и трпљење' (Кол. 3,12).

"Они који су подигнути с Христом да ходе у новом животу, од Бога су изабрани. Они су свети у Господу и Он их признаје као своју вољену децу. Као такви, они су под светим заветом да се разликују показујући понизност ума. Они треба да се обуку у хаљине правде. Они треба да се одвоје од света, одбацујући његов дух и праксу и показујући да су научени од Онога који каже: 'Јер сам ја кротак и смјеран у срцу' (Мат. 11,29). Ако се они, имајући на уму да су умрли са Христом, држе завета који су учинили приликом крштења, свет неће имати снаге да их одвоји од Христа. Ако живе Христовим животом у овом свету они ће постати учесници у божанској природи. И када се појави Христос, који је живот наш, онда ће се и они појавити с Њим у слави." – *Ibid., XIX, 236.237.*

5. ПОСЛУШНОСТ

- a. Које карактеристике верника су показане Јовану када је у визији видео народ Божји у овим последњим данима? Откр. 14,12.
- b. Где налазимо упутства у погледу законитих принципа у пословном животу? V Мојс. 5,32; 25,13-15; Лука 11,28.

"Нема гране поштеног пословања за које Библија не би могла да нам понуди битну припрему. Њена начела марљивости, честитости, штедње, умерености и непорочности представљају тајну правог успеха. Ова начела, како су изложена у Књизи Приче Соломунове, представљају ризницу практичне мудрости. Где трговац, занатлија, руководилац у било ком подручју пословања, може да нађе боље савете и за себе и за своје сараднике него у следећим речима мудраца: – Приче 22,29; 14,23; 13,4; 23,21; 20,19; 17,27; 20,3; 4,14; 6,28; 13,20; 18,24 (прочитајте ове цитате).

"Колико њих би могли избећи финансијске губитке и пропаст да су послушали упозорења тако често понављана и наглашавана у Светим списима...

"Од прихватања ових начела зависи напредак и благостање друштва, и у световном и у верском удруживању. Ова начела представљају сигурност и за имовину и за живот. За све што омогућује међусобно поверење и сарадњу свет дугује захвалност Божјем закону, који је записан у Његовој Речи и чији трагови се, иако често замагљено и готово сасвим избрисано, још увек назире у људском срцу." – *Васиљивање, 135-137.*

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Како можете бити задовољни својом имовином на овом свету?
2. Како треба да поступате са другима у својим финансијским трансакцијама?
3. Које благослове ћете примити ако сте поштени у сваком свом пословању?
4. На које све начине можемо показати дух понизности и смерности у свом животу?
5. Наведи неке од благодати и корисности које проистичу из поштеног пословања у финансијским трансакцијама.

Зле склоности које треба победити (I)

"Јер гдје је зависит и свађа ондје је неслога и свака зла ствар." – Јаков 3,16.

"Признали ми то или не, ми смо пристави које је Бог обдарио способностима и средствима и поставио да у животу обаве задатак који им је Он одредио." – Василијанање, 137.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: V Сведочанство, 223-228.

□ Недеља

15. јануар

1. ЗАВИСТ И СРОДНИ ГРЕСИ

а. Објасни порекло охолости, зависти и тежње за положајем - и горке последице тога. Ис. 14,12-15.

"Управо су гордост и самољубље подстакли Луцифера да се жали на Божју владавину и покуша да сруши поредак који је владао у небу. Од свога пада, сотона непрестано тежи да људе задахне својим духом зависти и незадовољства, и тежњом за положајем и почастима." – Пајр. и пророци, 419.

б. Како Библија описује људе телесног усмерења - кандидате за другу смрт? I Кор. 3,3; Римљ. 8,6,7; Јаков 3,14,15.

"Брате мој, ако будеш отворио своје срце зависти, злоби и сумњичењу, Свети Дух неће моћи да остане у теби. Тежи за пунином која је у Христу." – VIII Сведочанство, 207.

с. Како завист утиче на личност, здравље и добробит онога који је гаји? Књига о Јову 5,2; Приче 14,30; 27,4.

"Завидљив човек шири отров где год се појави, завађа и раставља пријатеље и подстиче мржњу и побуну и против Бога и против људи. Он тежи да га други сматрају најбољим и највећим, али тај високи циљ и не покушава да оствари витешким и самопожртвованим напорима већ сталним умањивањем заслуга других, док сам остаје такав какав је и био." – V Сведочанство, 54.

2. ЛАКОМСТВО

а. У ком смислу лакомство представља преступ Божјих заповести? II Мојс. 20,17. Шта о овом греху можемо научити из Ахановог искуства? Ис. Нав. 7,20-26.

"Смртни грех који је Ахана одвео у пропаст имао је свој корен у похлепности – једном од уобичајених греха који се најчешће узима олако. Док се други греси истражују и кажњавају, похлепности се ретко замера иако је она у ствари преступ десете заповести. Колико је тај грех огроман и колико су његове последице страшне види се из Ахановог случаја.

"Лакомство је зло које се постепено развија. Аханова грамживост и незасита жеља за стицањем претворила се у навику и чврсто укоренила тако да ју је скоро немогуће било искоренити. Иако је уживао у томе злу ипак се запрепастио при помисли да ће тиме нанети несрећу целом Израиљу; али је грех умртвио његову савест и кад је наишло искушење он је пао као лак плен." – *Паџр. и ѿрор. 516.*

"Зар се и данас не грешу упркос исто тако озбиљних и јасних опомена. И нама је исто тако јасно и одређено забрањено да се одајемо лакомству као што је и Ахану било забрањено да присвоји било шта од плена затеченог у Јерихону. Бог у својој Речи лакомство поистовећује са идолопоклонством. И нама је упућена опомена: 'Не можете Богу служити и мамони' (Мат. 6,24). 'Гледајте и чувајте се од лакомства' (Лука 12,15). 'Лакомство да се и не спомине међу вама' (Ефесц. 5,3). Пред нама је страховита судбина Ахана, Јуде, Ананије и Сафире; а пре свих ових судбина Луцифера, 'звјезде Данице', тога који је у својој похлепи за влашћу тежио за вишим положајем и због тога заувек проиграо сјај и блаженство неба. Ипак, упркос свим тим опоменама, свуда и на све стране преовлађује лакомство." – *Ibid., 517.*

б. Какав треба да буде наш однос према онима који испољавају дух лакомства? Ефесц., 5,5; I Кор. 5,11.

с. Међу којим грешницима ће и лакомци такође бити искључени из царства Божјег? I Кор. 6,10.

3. ПОХЛЕПА

а. Шта неизбежно бива кад се завист и лакомство укорене у срцу? Књига о Јову 5,2.4.5.

.....

"Свети Списи описују стање света непосредно пред други долазак Христов. Апостол Јаков даје верну слику похлепе и угњетавања које ће преовлађивати у то време. 'Ходите ви сад, богати', каже он, 'плачите и ридajte за своје љуте невоље, које иду на вас. Богатство ваше иструхну, и хаљине ваше поједоше мољци. Стекосте богатство у последње дане. Гле, виче плата вашијех посленика, који су радили њиве ваше и ви сте им откинули; и вика жетелаца дође до ушију Господа Саваота. Веселисте се на земљи, и насладисте се, ухранисте срца своја, као на дан заклања. Осудисте, убисте праведника и не брани вам се' (Јаков 5,1–6). То је права слика наших дана. Људи врше изнуђивања и тлачења сваке врсте, гомилају огромна богатства, док се вапаји великог дела човечанства које умире од глади уздижу до Бога." – *Христове поуке, 140.*

б. Шта често задеси лакоме власнике када себично задржавају своје богатство? Проп. 5,13.

с. Чиме безбожници откривају шта им је у срцу и мислима? Пс. 10,3.

.....

"Људи се у својој заслепљености хвалишу чудесним напретком и просвећеношћу; али кривица за грехе и изопачености који се крију у срцу откривена је пред оком Свезнајућег. Небески стражари виде да је Земља пуна насиља и злочина. Богатства се нагомилавају закидањем и поткрадањем на све могуће начине, закидањем не само људи него и Бога. И оно што припада Богу, људи употребљавају да би задовољили своје себичне прохтеве. Све чега могу да се дочепају они жудно стављају у службу своје похлепе. Тврдичлук и чулност преовлађују на све стране. Људи гаје и испољавају особине првог великог обмањивача. Прихватили су га као бога, и потпуно су прожети његовим духом." – *VI Сведочанство, 16.*

4. ОХОЛОСТ

а. Представа о охолости и поносу у овом свету се високо цени. Међутим, како Библија описује охолост? Приче 16,5.

.....

.....

б. Шта Господ чини са охолома и поноситима? Приче 15,25; 16,18.19; Лука 18,14. Шта је слушкињи Господњој показано о коначном исходу поноса и охолости?

.....

.....

"Показано ми је да Бог мрзи охолост, и сви охоли и безбожни биће као стрњика коју ће спалити Дан који долази." – *I Свед.*, 124.

с. Шта, много радије него охолост, треба да се види у животу хришћанина као Божјег пристава? Јаков 4,6.

.....

.....

"Сви који проучавају Христов живот и живе по Његовој науци постаће слични Њему. Њихов утицај биће сличан Његовом. Они ће показивати да имају непорочан карактер. Они су утврђени у вери и ђаво неће моћи да их савлада таштином и поносом. Они ће се трудити да ходе понизно стазом послушности, творећи Божју вољу. Њихов карактер зрачиће утицајем који ће говорити у прилог Божјег дела и праве чистоте Његовог поступања...

"У тим потпуно обраћеним душама свет има сведоке о сили истине која посвећује људски карактер. Христос преко њих упознаје свет са својим карактером и вољом. У животу Божје деце открива се радост служења Господу док се супротност види на онима који не држе Његове заповести. Линија одвајања сасвим је јасна. Божја моћна сила, усред поквареног утицаја преступника Његовог закона, одржава све који поштују Његове заповести. Божја сила кроз веру на спасење одржава све, од најнижих до оних највиших на одговорним положајима." – *Еванђелизам*, 315.316.

5. ЉУБАВ ПРЕМА НОВЦУ (СРЕБРОЉУБЉЕ)

а. Шта љубав према новцу може да вам донесе? I Тим. 6,10; Проп. 5,10.

"Библија не осуђује ниједног човека зато што је богат, ако је своје богатство часно стекао. Не новац, него љубав према новцу, представља 'корен свију зала'. Бог даје људима снагу да стекну богатство и у рукама онога који поступа као Његов пристав употребљујући своја средства на несебичан начин, богатство је благослов и за оног ко га поседује и за свет. Али многи, обузети интересовањем за благо овог света, постају потпуно неосетљиви према Божјим захтевима и потребама својих ближњих. Они на своје богатство гледају као на средство којим треба да прославе само себе; увећавају своје земљишне поседе, постојећим кућама додају нове и пуне их раскошним стварима, док се свуда око њих људска бића налазе у беди, у болести и смрти. Они који живе само да би служили себи и својим прохтевима, развијају у себи особине које нису својствене Богу већ само кнезу зла." – *Здравље и срећа, 185.*

б. Шта треба да буде главни приоритет у животу сваког верног пристава? I Кор. 2,2; Мат. 6,33; Лука 9,25.

"Када грешник приђе крсту и угледа Онога који је умро за његово спасење, његово срце може да буде испуњено радошћу, јер су му греси опроштени. Клечећи у подножју крста он се уздигао до најузвишенијег места које грешник може да заузме." – *RH, 29. април, 1902.*

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Какав ударац завист може да вам зада у служби пристава?
2. Како се можемо удруживати са онима који не прихватају начела хришћанског управљања?
3. Какви су резултати животаведеног у лакомству?
4. Чиме треба да се руководите у својим финансијским одлукама?
5. Какву опасност доноси презаузетост материјалним добрима?

Зле склоности које треба победити (II)

"А Иосијано у шрњу шо је који слуша ријеч, но бриге овога свијета и пријевара богајства загуше ријеч, и без рода остане." – *Матт. 13,22.*

"Сви који тако слепо срљају за зарадом и стицањем новца горко ће заплакати једног дана, говорећи: 'О, проклета преваро богатства! Продао сам за новац и своју душу!'" – *III Сведочанство, 507.*

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Савешти приславима, 133-140.*

Недеља

22. јануар

1. ПРЕВАРА

a. Чиме сотона често изопачује срце и мисли оних који у послови-ма желе да искористе друге? Јер. 6,13; Дјела 5,3,4.

.....

b. Како озбиљно се цар Давид борио против варљивог језика? Пс. 52,2,3; 101,7; 120,2; Приче 30,8.

.....

c. Пошто су хришћани као пристави често приморани да контактирају са варљивим људима, коју молитву треба да упућују престолу милости? Пс. 43,1 (посл. део).

.....

d. Како Бог често допушта да преваранти сами постану жртва својих трикова? Пс. 7,14-16.

.....

2. НЕПОШТЕЊЕ

а. Како мудрац описује нечасне особе? Приче 6,12.13.14.16-19.

.....

.....

б. Како Господ сматра оне који су непоштени у својим финансијским трансакцијама? V Мојс. 27,17-19; Приче 11,1; 20,23.

.....

.....

"Извештаје о сваком послу, појединости сваке трансакције, пажљиво испитују невидљиви ревизори, заступници Онога који никада не прави компромисе с неправедношћу, чијим очима зло никада не промакне, Који никада не прикрива грех..." – *Васиљшање, 144.*

"И поново Божји закон изриче осуду свакоме који зло чини. Он може презрети тај глас, може настојати да загуши његову опомену, али узалуд. Он га следи. Намеће му се. Уништава његов мир. Ако га не послуша, прогони га до гроба. На суду сведочи против њега. Као неугасив огањ, сажиже на крају и душу и тело." – *Ibid., 145.*

с. Шта бива са оним што се стекне на непоштен начин? Приче 13,11; 15,27; 21,6.

.....

.....

"О овом питању би морао размишљати сваки родитељ, сваки учитељ, сваки ученик – свако људско биће, младо или старо. Ниједна пословна шема или животни план не могу бити здрави или потпуни ако обухватају само кратке године овог садашњег живота и не воде рачуна о бескрајној будућности. Учите младе да у своје планове укључе вечност. Научите их да изаберу начела и да траже блага која имају трајну вредност – да саберу себи 'непролазно благо на небесима где се крадљивац не примиче нити молац гризе', да стварају себи пријатеље 'неправедним богатством', да би их они примили 'у вечне куће' кад тога блага нестане (Лука 12,33; 16,9)." – *Васиљшање, 145.*

3. НЕПРАВДА

а. Какво нам се упозорење даје у Речи Божјој да се чувамо пристрасности у поступању са другима? III Мојс. 19,15.

"Не показујте пристрасност ни према коме, и не занемарујте друге зато што вам нису сродни по души. Чувајте се да не поступате преоштро са онима за које мислите да су у заблуди, док друге, који су више криви и заслужују оштрији укор због свог нехришћанског понашања, подржавате и сматрате својим пријатељима." – *RH, 12. март, 1895.*

б. Како хришћани у својству пристава треба да поступају са урженима и невољнима? Пс. 82,2-4.

"Од припадника свог народа, Бог изричито тражи да ни у ком случају не дозволе тлачење сиромашних и увељених. Обећане благослове они ће примити само ако слома сваки јарам и ослободе потлачене, поступајући несебично и са пуно обзира према невољнима и сиромашнима. Ако се у Заједници нађу и такви који пред слепо стављају камен спотицања, такве треба позвати на одговорност; јер Бог од нас тражи да будемо заштитници слепих, увељених, удовица и сирочади. Камен спотицања поменути у Речи Божјој не значи само комад дрвета или неког другог материјала стављеног пред ноге слепог да би се спотакао, него значи далеко више од тога. То се односи на сваки поступак којим се може нашкодити утицају слепог брата, радити против његових интереса и ометати његов просперитет.

Брата који је слеп, сиромах и болестан, а чини све што је у његовој моћи да сам себе издржава и да не зависи од других, треба храбрити и крепити му руке на сваки могући начин. Они, међутим, који тврде да су његова браћа, који могу да се користе свим својим радним способностима и не зависе ни од кога, али који своје дужности према слепоме заборављају до те мере да га својим поступцима збуњују, растужују и ометају његов животни пут – чине грех за који ће морати дубоко да се кају пред Богом и да се у потпуности мењају ако желе да Бог прими њихове молитве. И Заједница Божја (у том месту) која је дозволила да се унесрећеном брату чини неправда биће крива за тај грех докле год не учини све што је у њеној моћи да се зло отклони." – *III Сведочанство, 483.*

4. КОЈЕ ДРУШТВО ТРЕБА, А КОЈЕ НЕ ТРЕБА БИРАТИ

а. Иако је Господ наш велики Саветник, од кога такође можемо тражити савет на овој земљи? Приче 13,20.

.....

.....

"За младе је једина сигурност да се друже са непорочнима и светима, јер се на тај начин склоности ка злу природно држе под контролом. Бирајући за своје друштво такве који се боје Господа, они ће ретко кад испољавати неверовање и сумњу у Божју Реч. Утицај доброг и доследног примера представља велику силу на добро." – *У ѿросѿрансѿвима неба, 172.*

б. Шта бива кад тражимо савет од оних који нису у складу са начелима којима хришћански пристав треба да се руководи? Приче 14,7; II Сол. 3,6.

.....

"Ако млади за своје друштво бирају оне који имају изопачена начела и то примењују у пракси..., они ће се и сами искварити. Утицај изопачености тихо и несвесно обузима њихове мисли, улази у њихов живот, постаје део њиховог постојања, и они ходају ивицом понора потпуно несвесни опасности којој се излажу. Они заволе умиљате и слатке речи обмањивача, и постају немирни, неспокојни и несрећни док не буду одведени на сам врх нечијег улагивања... Поћи на веће безбожника први је корак да се настави путем грешничким и седи у друштву неваљалих." – *У ѿросѿрансѿв. неба, 172.*

"Погрешно је да се хришћани друже са онима који су непостојаног морала. Присно дружење које само одузима време, не подстиче јачање морала и не доприноси јачању умних и духовних снага, опасно је. Ако морална атмосфера која окружује појединца није чиста и света, него загађена изопаченошћу, они који удишу такву атмосферу увидеће да она готово неосетно делује на ум и срце, трујући и изопачујући све око себе. Опасно је дружити се са онима чије се мисли стално задржавају на ономе што их природно унижава. Под њиховим утицајем се и они који су по својој природи савесни и теже чистоти, постепено и неприметно спуштају на исти ниво и заволе лудости и недостатак морала оних са којима су у сталном контакту." – *III Сведочансѿво, 117.*

5. НИШТАВОСТ СТИЦАЊА БОГАТСТВА

а. Шта од овоземаљског богатства можемо задржати кад умремо? Пс. 49,16.17; Проп. 5,13-15; I Тим. 6,7.

б. Шта можемо понети са собом на велико суђење људском роду? Мат. 16,26; Приче 11,4; Ис. 31,7.

Тада ће искупљени уз најсрдачнију добродошлицу бити дочекани у дому који им је Исус припремио. Тамо се око њих неће више налазити зли и лажљивци, идолопоклоници, нечисти и неверници, као на овој земљи; него ће се дружити само са онима који су победили сотону и грех, и који су, уз помоћ божанске милости, изградили савршени карактер. Свака склоност греху и злу, свака несавршеност, све што их је жалостило и мучило – отклоњено је крвљу Христовом, а преузвишеност и сјај Његове славе која им је дарована превазилази сјај сунца. Међутим, морална лепота – савршенство Христовог карактера које зрачи из њих – надмашује по својој вредности сву ову спољну велелепност. Они су без мане пред великим белим престолом, делећи достојанство и преимућство небеских анђела.

"Имајући у виду ово славно наслеђе, које може и њему да припадне, 'какав ће откуп дати човек за своју душу?' (Мат. 16,26). Иако је овде можда сиромашан, човек у себи има богатство и достојанство које му не може дати овај свет. Човек, откупљен и очишћен од греха, који је све своје племените силе посветио служби Богу, има непроцењиву вредност; и зато кад год се једна душа откупљена крвљу Христовом обрати Богу, на небу у присуству Бога и светих анђела завлада велика радост која се изражава у светим песмама победничког ликовања." – *Пути Христју, 117.118.*

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Какве су последице варања у међуљудским односима?
2. Како непоштење утиче на самог онога који вара друге?
3. Како хришћанин у својству пристава поступа са другима у својим финансијским трансакцијама?
4. Ко је хришћанину као приставу финансијски саветник?
5. На шта треба да нас подсећа пролазност материјалног богатства?

Прилози њре субоје у месецу За њомоћ унесрећенима широм свеја

Шта је права вера? "Јер вјера чиста, без мане пред Богом и Оцем јест ова: посјећивати сирочад и удовице у њиховим невољама, и држати себе неопогањена од свијета" (Јаков 1,27). Фонд за унесрећене широм света одговара на позиве за помоћ онима који су у највећој невољи – који су преживели трауматична збивања проузрокована земљотресом, орканима и другим несрећама. Можете ли помоћи онима којима је помоћ заиста неопходна?

"Без обзира на то колико смо талената примили: један, два или пет, не расипајмо ниједну пару на задовољавање своје таштине, охолости и себичности. На сваком динару који умножимо утиснут је лик и натпис Божји. Докле год на свету има гладних које треба нахранити, неодевених које треба обући, душа које жуде за хлебом живота и водом спасења, све оно што нам није неопходно, све што нам на било који начин претиче, треба да дамо сиромашнима и невољнима." – *Знаци времена, 20. јун, 1892.*

Фонд за помоћ сиромашнима дужан је да координира ту помоћ. И као потпуно добровољна операција, не наплаћујући никакву услугу, 100% прилога одлази директно и потпуно у добротворне сврхе. Све административне трошкове Фонд за помагање сиромашних широм света, подмирује кроз редовне црквене прилоге. То овом Фонду омогућује да сваки цент намењен сиромашнима упућује онима којима је помоћ најпотребнија.

За ублажавање последица земљотреса у Чилеу, Хаитима и Перуу и снабдевање храном угрожених у централној Африци, Фонд за помагање сиромашних широм света не престаје да пошиље такве помоћи отпрема на све стране глобуса. Ове суботе такође имате шансу да својим прилогом потпомогнете добротворну службу. "Новац који је Господ поверио појединцима они треба да употребе на благослов људском роду, за ублажавање потреба невољних и угрожених... У мудрости Божјег провиђења, треба им стално предочавати потребе оних који су најугроженији. Они треба да потпомажу невољне, одевају наге, и помажу онима који се налазе у тешким околностима, који се упињу свом снагом да некако прехране себе и чланове своје сиромашне породице." – *Прељед и ѓласник, 4. јануар, 1898.*

*Генерална конференција
Одсек за добротворне сврхе*

Благодат рада

"И узевши Господ Бога човјека намјестио га у вртњу Едемском, да га ради и да га чува." – I Мојс. 2,15.

"Истинску славу и радост у животу налазе само радни људи и жене. Рад је сам по себи благотворан, и како је после напора правилно проведеног дана слadak и пријатан одмор!" – Хр. умерености, 131.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Порука младима 177-180. ориџ.*

Недеља

29. јануар

1. РАД

а. Шта је Творац у својој љубави дао нашим прародитељима одмах по стварању? I Мојс. 2,15.

.....

"Рад је Богом одређен за човека и представља за њега праву благодат: занима га, обузима му мисли, јача тело и развија способности. У духовном (умном) и телесном раду налазио је Адам једно од највећих задовољстава свога светог живота. И када је, због непослушности, био изагнан из свог дивног дома и приморан да се с ћудљивим земљиштем мучно бори за насушни хлеб, управо тај рад, иако далеко другачији од пријатног занимања у Едему, био му је заштита од искушења и извор среће. У великој су заблуди они који рад сматрају проклетством, па макар он био заморан и тежак. Богати често с презрењем гледају на радничку класу. Такво понашање је, међутим, у потпуној супротности с намером коју је Бог имао кад је стварао човека. Шта су имања највећих богаташа у поређењу са наслеђем датим узвишеном Адаму? А ипак Адам није проводио живот у беспослићену. Премудри Творац, који најбоље зна шта човеку служи на срећу, одредио је Адаму шта треба да ради. Само радни људи и жене налазе истинску животну радост." – Пајир. и њороци, 24.

б. Шта рад природно доноси сваком разумом обдареном људском бићу? Проп. 3,13.

.....

2. БОЖЈА ЗАПОВЕСТ НАЛАЖЕ ЧОВЕКУ ДА РАДИ

а. Шта је саставни део четврте Божје заповести? II Мојс. 20,9.

"Вера коју исповедаш ставља ти у дужност не само да суботом присуствујеш богослужењу, него исто тако да и током шест радних дана савесно обављаш своје послове. Ти ниси марљив у послу. Често дозвољаваш да пролазе сати и дани, па чак и читаве седмице а да не урадиш ништа. Најбоља проповед коју би могао да одржиш свету око себе била би спремност да извршиш корениту реформу у свом животу, бринући се за потребе своје породице. Апостол каже: 'Ако ли ко о својима, а особито о домаћима не промишља, одрекао се вјере, и гори је од невјерника'." – *V Сведочанство, 166.*

"Лењост и немарност нису плодови који рађају на хришћанском стаблу." – *Вођење дејшеја, 124.*

б. Како хришћанин као пристав обавља свој рад? Колош. 3,23.

"Пут напорног рада намењен становницима земље може бити тежак и мучан, али је дубоко почаствован стопама Искупитеља, и сигуран може бити сваки онај који настави тим светим путем. Христос је и поуком и примером признао достојанство корисног рада. Од својих најранијих година живео је животом напорног и тешког рада. Највећи део свога овоземаљског живота провео је на стрпљивом раду у дрводељској радионици у Назарету. У одећи обичног радника Господар живота је пролазио улицама мале вароши у којој је живео, одлазећи и враћајући се са свог скромног занимања; и анђели који су били послати да Му служе пратили су Га невидљиви док је тако, без икаквих признања и почести, пешачио заједно са неугледним сељацима и радницима." – *Савешти за родитеље, учитеље и студенте, 229.*

"Не занемарујте дужности које се непосредно налазе на вашем путу, већ радо искористите сваку прилику за рад која вам се укаже. Морате чинити најбоље што можете у ситним животним дужностима, прихватајући верно и свим срцем посао који вам је Бог у свом провиђењу наменио. Ма колико безначајан изгледао ваш задатак, урадите то исто тако савесно, темељно и до краја као што бисте обављали и неке знатно важније послове. Ваша верност биће цењена и записана на небу." – *Знаци времена, 16. јун, 1890.*

3. ПОРОДИЧНА ФИРМА

а. Када хришћанин као пристав треба да отпочне са обучавањем своје деце? V Мојс. 6,7.

"Васпитавање и привикавање детета на добро или на зло почиње од најранијег детињства. Децу и младе треба учити да и они као саставни део породичне фирме треба да остварују свој допринос у породици. Уместо да стално очекују само да се њима угађа, они треба да олакшавају терет дужности оцу и мајци. Како одрастају, старија деца треба да помажу родитељима у бризи за млађе чланове породице. Мајка не треба да носи сав терет послова у којима могу и треба да учествују и деца." – *Објављени рукописи X, 206.207.*

б. Како родитељи могу да своју децу поуче начелима пословања и животних дужности? Приче 22,6.

"У школи родитељског дома деца треба да науче како се обављају практичне дужности свакодневног живота. Док су још млади, мајка треба сваког дана да им да неки једноставан задатак. Настојање да их упуту у посао узмеће јој више времена него да то сама уради, али она треба да има на уму да тиме полаже темељ у изградњи њиховог карактера, оспособљавајући их да у животу буду корисни. Нека има на уму да дом представља школу у којој је она главни учитељ. Њен је задатак да научи дете како се домаће дужности и послови обављају брзо и вешто. Децу од детињства треба навикавати да учествују у ношењу свакодневних терета. Дечаке и девојчице треба упутити да, како расту и јачају, треба разумно да преузимају све веће одговорности у кућним пословима." – *Савјети за родитеље, учитеље и студенте, 98.*

с. До чега лењост неизбежно доводи у животу? Приче 19,15.

"Одавање лењости и беспосличењу сотона користи као праву прилику да својим кушањима пустоши живот и карактер младих." – *Инспиратор за младе, 18. октобар, 1894.*

4. ОДМАРАЊЕ И ОНДА КАД ЗА ТО НИЈЕ ВРЕМЕ

а. Који савет се односи на оне који - не поштујући налог о раду дат у четвртој заповести - не раде ни у току шест радних дана? II Сол. 3,10; Приче 6,9-11.

"Бог је људима дао шест дана одређених за рад, и Он тражи да они све своје послове обављају током тих шест радних дана." – *Пајп. и ѿророци, 313.*

"Реч Божја каже 'да ако ко неће да ради да и не једе' (II Сол. 3, 10). Господ не тражи од људи који напорно раде да помажу друге у њиховој лењости. Многи западају у сиромаштво и оскудицу само зато што неће да раде и узалуд пропуштају своје време. Ако се они не ослободе попуштања овој својој озбиљној мани онда све што се за њих може учинити представља само стављање блага 'у продрт тоболац'." – *Христјове ѿоуке, 212.*

"Онима који настоје да се реформишу треба дати посао. Ко год је способан за рад не би смео очекивати да му се храна, одело и стан дају бесплатно. Због њих самих а и због других, треба пронаћи могућности да они надокнаде оно што примају. Охрабрите их у напорима да сами себе издржавају. Ово ће допринети самопоштовању и племенитој независности. Осим тога запосленост духа и тела у корисном раду представља ограду против искушења." – *Здравље и срећа, 153.*

"Онај ко је у овоземаљским пословима лењ и немаран, унеће то и у верски живот, и неће бити у стању да са успехом ради ни за Бога. Беспосличење је заиста велики порок који квари и упропашћује многе који би, кад би били марљиви, могли свету послужити на велики благослов. Беспосличење и неодлучност у постављању одређеног циља у послу отварају врата хиљадама искушења. Зло друштво и рђаве навике изопачују и душу и срце, а последице су погубне и за овај и за будући живот.

"Без обзира на грану делатности у којој смо запослени, Божја реч нас учи: 'Не будите у послу лијени; будите огњени у духу, служите Господу' (Римљ. 12, 11). 'Све што ти дође на руку да чиниш, чини по могућности својој' (Проп. 9, 10). 'Знајући да ћете од Господа примити плату наслеђства; јер Господу Христу служите' (Кол. 3, 24)." – *Христјове ѿоуке, 306.307.*

5. "ПОКОЈ (ОДМОР) ЊЕГОВ" (Јеврејима 4,1)

а. Када је Господ увео "Његов" одморни дан за све људе? I Мојс. 2,2; Јевр. 4,4.5. Како је Христос потврдио оригиналност ове своје институције? Марко 2,27.28.

"Прву седмицу је одмерио сам Бог као узор свим седмицама до свршетка времена. Као и свака друга, и она се састојала од седам дана које треба схватити у буквалном смислу речи (као дане од двадесет и четири часа). Шест дана је Бог провео у делу стварања, а седмог је отпочинуо, зато је тај дан благословио и одредио га људима за одмор." – *Пајп. и ѿророци, 94.*

б. Како се треба припремити за дан који Господ назива "субота моја" или "покој (одмор) мој" (II Мојс. 31,13; Јевр. 4,5)? Марко 15,42; Лука 23,54.56.

"Све припреме за суботу треба да буду завршене у петак. Гледајте да сва одећа буде припремљена и са кувањем и припремањем хране све завршено. Обућа треба да буде очишћена и сређена и купање завршено. Све се ово може урадити ако то себи поставимо за правило. Суботу не треба проводити у поправљању одеће, у кувању хране, у тражењу задовољстава или у било ком другом овоземаљском занимању. Пре заласка сунца оставите сваки посао овог света и уклоните испред својих очију све нерелигиозне књиге и новине. Родитељи, све своје поступке предузете у овом погледу као и сврху свега тога објасните и својој деци и младима, нека и они учествују у припреми за суботу 'по закону' (Лука 23,56)." – *VI Свед., 328.*

"Они који занемаре да се за суботу припреме шестог дана и храну кувају у суботу, преступају четврту Божју заповест, и преступници су Божјег закона." – *Духовни дарови III, 253.254.*

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Каква је сврха рада?
2. Шта је саставни део четврте Божје заповести?
3. Када морамо отпочети да ценимо рад?
4. Шта се дешава ако се за суботу не припремимо у току седмице?
5. опиши природу хришћанина и његов одмор у свети Божји дан.

Занимање и служба

"Све што ти дође на руку да чиниш, чини по могућности својој, јер нема рада ни мишљења ни знања ни мудрости у гробу у који идеш." – *Прой. 9,10.*

"Права срећа налази се само у настојању да будемо добри и да чинимо добро. Најчистије и најузвишеније задовољство у животу налазе они који верно извршавају своје дужности. Ниједан посао који се поштено обавља не унижава човека." – *Ујујсџво за младе, 5. децембар, 1901.*

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Васијшњање, 226–233.*

☐ *Недеља*

5. фебруар

1. ИЗБОР ЗАНИМАЊА

а. Каква је сврха и циљ корисног занимања? II Сол. 3,11,12.

"Повезаност овоземаљских збивања са небом и Христов непосредни надзор над свим тим, већи су него што то многи и наслућују. Сваки позитиван проналазак намењен побољшању радних и животних услова има своје извориште у Ономе који је диван у савету и савршен у делима. Вешт додир лекареве руке, његова снага живаца и мишића, његово познавање деликатног механизма људског тела, све је то дар божанске мудрости дарован с циљем да се употреби на добро оних коју болују и пате. Спретност којом дрводеља употребљава своје алатке и справе, и снага којом ковач обликује гвожђе на своме наковњу, све то долази од Бога. Било чиме да се бавимо и било где да се налазимо, Он жели да управља нашим умом, како би све што урадимо било савршено." – *Савети за род., учийеље и сџуденџе, 230.*

б. Шта представља највећи благослов, а шта је највеће проклетство за људско друштво? Приче 10,16; II Сол. 3,10.

"Корисно занимање представља једно од најпозданијих обезбеђења против зла, док је беспосличење највеће проклетство, јер га неизбежно прате порок, злочин и сиромаштво. Они који су увек заузети, који радосно обављају своје свакодневне дужности и обавезе, то су заиста корисни чланови људског друштва." – *Савети за родитијеље, учийеље и сџуденџе, 228.*

2. СЛУЖБА КОЈУ БОГ ПРИХВАТА

а. Шта при избору занимања нарочито треба размотрити? Како наше способности одређују наше место у животу? Наведи примере. Проп. 9,10.

"С обзиром на могућности у животу, ко је способан да оцени шта је велико а шта је мало? Колики су људи на ниским положајима у животу, покренувши делатности на благослов свету, постигли резултате на којима би им и цареви могли позавидети!...

"Посебно место које нам је одређено у животу, додељено нам је на основу наших способности. Не досежу сви исти степен развитка нити с истим успехом обављају исти посао. Бог не очекује од исопа да постигне пропорције кедра, нити од маслине висину величанствене палме. Али свако се мора трудити да се вине тако високо колико му омогућује удруживање људских и божанских снага.

"Многи не постају оно што би могли зато што не користе снагу која је у њима. Не ослањају се, колико би то могли, на божанску силу. Многи су скренули с пута на којем би могли постићи најбољи успех. Тражећи већу част или угоднији посао, покушавају оно за што нису способни. Многе људе чији таленти више одговарају неком другом позиву, амбиција нагони да се посвете неком интелектуалном звању. И тако онај који је могао бити успешан као пољопривредник, занатлија или медицински техничар, носи назив проповедника, правника или лекара, иако је за то неспособан. Други, опет, који су се могли бавити неким одговорним позивом, због недостатка енергије, марљивости или истрајности, задовољавају се неким лакшим положајем.

"Ми се морамо тачније придржавати Божјег плана живота. Обављати што боље посао који је пред нама, поверити своје путеве Богу и пазити на знаке Његовог провиђења – то су правила која служе као сигуран водич при избору звања." – *Васиљшање, 266.267.*

б. Ма какви били наши таленти и наше звање, шта је најважније у нашем животном делу? Јевр. 6,10.

"Чиста, посвећена љубав, љубав каква се одражавала у Христовом животу, делује као свети миомирис. Попут разбијене Маријине скленице с чистим народовим миром, она сву кућу испуњава пријатним мирисом." – *VI Сведочанство, 79.*

3. МОРАЛНИ ЗАДАТАК

а. Без обзира на различитост наших занимања, на шта углавном треба да обратимо пажњу у свом раду? I Кор. 3,12-14; II Сол. 2,17.

б. Шта је за хришћанина морални задатак? Кол. 3,22-24.

"Практична религија треба да се испољава у најмањим дужности-ма свакодневног живота. Највиша спрема за сваког човека представља безусловна послушност Речи Божјој.

"Многи сматрају да им је, због тога што нису директно везани за неку верску службу, живот потпуно бескористан и да не чине ништа за унапређење царства Божјег. Међутим, то је заблуда. Самим тим што чине нешто што би морао учинити неко други, они суделују у великом Божјем домаћинству и не треба да пребацују себи да су некорисни. Ни најмање дужности се не смеју игнорисати, сваки посао који се поштено обавља представља благослов, и оданошћу у повереном задатку оспособљавамо се за веће поверење.

"Све што учинимо за Господа, ма колико да је скромно, Он прихвата као најузвишенију службу ако смо се потпуно предали Њему. Ниједан дар се не може сматрати малим ако се приноси искрено, из свег срца и из све душе.

"Ма где да се налазимо, Христос тражи од нас да се прихватимо дужности које нам се намећу. Ако је то у породици, прихватимо се спремно и усрдно да свој дом учинимо пријатним боравиштем. Ако си мајка, васпитавај своју децу за Христа. И тиме радиш за Бога исто тако као и проповедник за проповедаоницом. Ако имаш дужност у кухињи, труди се да будеш добра куварица. Настој да јела која справљаш буду здрава, храњива и укусна. И као што у припремању јела користиш најбоље састојке, тако настој да и свој ум храниш најбољим мислима. Ако обрађујеш земљу или се пак бавиш неким занатом, труди се увек да у потпуности извршиш своју дужност. Посвети се душом и телом послу који обављаш. У свему што чиниш прикажи Христа. Ради као што би Он радио да је на твом месту.

"Ма колико да је мали и незнатан твој таленат, Бог и за њега има одређено место. И само једним талентом, ако се он употреби мудро, можемо постићи оно због чега нам је таленат и поверен. Верношћу у малим дужностима ми радимо на плану додавања, а Бог ће радити за нас на плану умножавања. Ти мали дарови постају често најдрагоценији утицаји у Његовом делу." – *Христове поуке, 319.320.*

4. НАЈЗНАЧАЈНИЈИ РАД

а. Шта представља најузвишенији рад у којем хришћанин може да учествује? Мат. 28,19.20; Пс. 96,3.

"Рад изнад сваког другог рада – занимање узвишеније од свега што може да привуче и запосли енергије душе – је рад на спасавању душа за које је Христос умро. Учините то главним и најважнијим задатком свога живота. Учините то својим нарочитим животним делом. Сарађујте са Христом у том великом и племенитом делу, и постаните мисионари и у домаћим и у страним мисијама. Будите спремни да успешно радите на спасавању душа и у својој земљи и у далеким областима. Радите на делу Божјем и своју веру у Спаситеља покажите залажући се напорно за друге. О, кад би се и млади и старији у потпуности обратили Богу, прихватајући се дужности која је непосредно пред њима и сарађујући са Богом где год им се укаже прилика! Кад би се то применило у пракси, многи гласови би одавали захвалност Оном који их је из таме привео у своју чудесну светлост." – *Ујујсїво за младе, 4. мај, 1893.*

"Сваки прави ученик, чим је наново рођен за Божје царство постаје Христов сведок. Онај који пије од живе воде, и сам постаје извор живота. Прималац постаје дародавац. Христова милост у души је као извор у пустињи, који извири да би освежио свакога и који у људима готовим да умру од жеђи изазива жељу да се напоје водом живота." – *Жеља векова, 173.*

б. Шта срце мисионара испуњава највећом радошћу? Лука 15,6.7; Пс. 51,12.13.

"Обраћање душа вери и Богу највеће је и најплеменитије дело у којем људска бића могу да узму учешћа. У том делу открива се Божја сила, Његова светост, Његово дуго стрпљење и Његова безгранична љубав. Поводом сваког правог обраћења уздиже се слава Божјег имена и анђели радосно певају." – *VII Свед., 49.*

"Ми не можемо доживети узвишенију радост него кад, сарађујући с Богом, ослобађамо душе од робовања греху, и подижемо Христово царство. То је Христова радост и свака душа која учествује у томе доживљава пунину Његове радости. Поново и поново можемо да се напајамо на извору те радости, знајући да се никаква друга радост не може упоређивати с тим." – *RH, 13. фебруар, 1894.*

5. ДРУГА ЗАНИМАЊА

а. Како и у другим хришћанским занимањима можемо радити на спасавању душа? Ефесц. 4,28; I Кор. 15,58.

1. **Здравствени рад.** "Не постоји мисионарска делатност која би по свом значају била важнија од онога што ради један савестан и веран лекар који се боји Бога." – *V Свед.*, 423.

2. **Пословни људи.** "Потребни су пословни људи који ће велика начела истине уткати у сваки свој подухват. Такви људи своје таленте треба да усавршавају темељитим проучавањем и најбољим образовањем. (Данило) је дакле био прави узор онога што сваки пословни човек може да буде." – *Христове поуке*, 311.

3. **Учитељи.** "Учитељи, нарочито они који раде са децом млађег узраста, треба да буду благи и љубазни, стрпљиви и пуни љубави према онима којима су пажња и љубав најпотребнији." – *VI Свед.*, 188.

4. **Певачи и музичари.** "Потребни су и они који имају дар певања. Песма је једно од најуспешнијих средстава да се духовне истине утисну у срце." – *RH*, 6. јун, 1912.

5. **Остала занимања.** "Права срећа налази се само у настојању да будемо добри и да чинимо добро. Најчистије и најузвишеније задовољство у животу налазе они који верно извршавају своје дужности. Ниједан посао који се поштно обавља не унижава човека." – *Ујуи-сйво за младе*, 5. децембар, 1901.

б. Да ли Бог осуђује богатство стечено поштеним радом? V Мојс. 8,18.

"Библија не осуђује богатства зато што је богат, не каже да је стицање богатства грех, нити да је новац корен свих зала. Напротив, Свети Списи кажу да Бог даје снагу за стицање богатства; и да је та способност драгоцен талент ако се посвети Богу и користи за напредак Његовог дела. Библија не осуђује генијалност или уметност; јер су то плодови мудрости коју Бог даје. Не можемо срце учинити чистијим и светијим облачећи тело у платно за вреће и лишавајући породице свега што је комфорно, укусно и прикладно." – *Саветии ѿрисишавима*, 138.

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Какве благодети можемо имати од корисног рада?
2. Који чиниоци треба да утичу на избор нашег занимања?
3. На који начин своје занимање можемо учинити благословом и за друге?
4. У ком занимању сви могу да налазе право задовољство? Зашто то доноси такву радост и задовољство?
5. Наведи неке од примера дивних прилика за спасавање душа.

Тежња за наглим богаћењем

"Човјек вјеран обилује благодословима; а ко нагли да се обогаћи, неће бити без кривице." – Приче 28,20.

"Сва преимућства која нам је Бог дао служе само као Његово помоћно средство да унесу жар у наш дух, верност у наше напоре и енергију у наша настојања да испунимо Његову свету вољу." – Папир. и њороци, 370.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *I Сведочанство, 209-211.*

☐ Недеља

12. фебруар

1. НАГЛО БОГАЋЕЊЕ

а. Какав ће бити исход учествовања у плановима за наглим богаћењем? Приче 21,5.

.....

"Тежња за стицањем новца, за наглим богаћењем, која у потпуности обузима срце световношћу, у болној је супротности са нашом вером и библијским учењем." – Савези њисџавима, 231.232.

б. Зашто хришћанин као пристав, уместо тежње да се нагло обогати, треба да се залаже за вечно и непролазно богатство? Пс. 37,7.

"Видела сам како сотона будно уочава црте себичности и лакомства код неких који исповедају истину, а затим их куша обасипајући благостањем њихов животни пут и нудећи им овоземаљска блага. Он добро зна да ће се они, уколико не победе своје природне склоности, неизбежно спотаћи и пасти служећи мамони – свом омиљеном идолу. На тај начин он често остварује свој циљ. Снажна љубав према свету надвлађује и просто прождире љубав према истини. Царство овог света нуди се таквим верницима и они се грчевито хватају за своје богатство мислећи да је то чудесан успех. Сотона ликује, јер је успео у својој намери. Ради љубави према овоме свету, они се одричу љубави према Богу." – *I Сведочанство, 132.*

2. БОГАТСТВО СТЕЧЕНО ПОШТЕНИМ РАДОМ

а. Каква је разлика између тежње за наглим богаћењем и правилног улагања средстава? Приче 28,20; 31,16.24.

"Много пута, кад Господ неким од наших верника отвори пут да оплођивањем свог новца потпомогну напредак Његовог дела, сотонино агенти им предочавају неки подухват којим би наводно наводно охрбрује изгледе на пролазни овоземаљски успех, али крајњи исход тога биће само губитак. Господ не одобрава такво пословање. Кад би били одобрени, ти шпекулативни планови привукли би и одвратили од ширења истине, толико неопходне за ове последње дане, чак и оне који се на други начин не би дали завести." – *V Сведочанство, 143.*

"Свака делатност... покренута жељом да се неко разним шпекулацијама нагло обогати, обузима ум и одвраћа мисли верника од најозбиљнијих истина које су икада дате смртницима. То можда охрабрује изгледе на пролазни овоземаљски успех, али крајњи исход тога биће само губитак. Господ не одобрава такво пословање. Кад би били одобрени, ти шпекулативни планови привукли би и одвратили од ширења истине, толико неопходне за ове последње дане, чак и оне који се на други начин не би дали завести." – *Савјети присавима, 234.235.*

"Рад је само благослов, а не проклетство. Марљиви рад чува многе, и младе и старије, од замки онога који 'спремно запошљава ум и руке нерадника'. Нека се нико не стиди рада, јер поштени рад оплемењује ум. Док су руке заузете и најобичнијим напорима, ум може да буде испуњен узвишеним и светим мислима." – *Ујуисџива за младе, 27. фебруар, 1902.*

б. Зашто људи често долазе у искушење да се упусте у неки шпекулативни финансијски ризик? Приче 27,20.

"Показано ми је да се наши људи оваквим шпекулативним радњама упуштају у веома опасан експеримент. На тај начин они се сами стављају на тле непријатеља, и неизбежно доживљавају велика искушења, разочарања, тешкоће и губитке. То у душу уноси грозничави немир, неутољиву чежњу да се заради више и брже него што је под постојећим условима могуће. У тежњи и нади да остваре већу добит они мењају окружење. Али се њихова очекивања често не остварују и они постају обесхрабрани јер и материјално више назадују него што напредују. Управо то се десило неким у Они су се отпадили од Бога." – *IV Сведочанство, 590.*

3. ПРЕПОЗНАЈМО СТРАТЕГИЈУ НЕПРИЈАТЕЉА

а. Шта нам Господ у својој Речи чак и у овој ери брзине у којој живимо, поручује - зашто? Проповедник 3,1.

"Вредност времена је практично непроцењива. Христос је сваки тренутак сматрао драгоценим, и тако треба да га и ми сматрамо. Живот је исувише кратак да бисмо га улудо пропустили. Дани милости и пробе који су нам дати да бисмо се припремили за вечност кратки су и пролазе веома брзо. Ми немамо времена за губљење, немамо времена за себична задовољства, за одавање греху." – *Христове поуке, 303.*

б. Које чињенице треба да узмемо у обзир док планирамо коришћење свог времена? Јаков 4,13-15.

с. У тежњи да унапредимо дело Божје, шта морамо схватити? I Петр. 5,8.

"Не смемо губити време. Силе таме делују свом снагом и сотона нечујним кораком, као што вук граби свој плен, заробљава оне који сада спавају. Ми имамо опомену коју сада можемо објављивати, дело које сада може да се наставља, али ускоро ће бити теже него што можемо и замислити. Бог нека нам помогне да ширимо светлост, да у раду свој поглед стално упиремо на нашег Учитеља, настављајући дело стрпљиво и истрајно све док не извојемо победу." – *RH, 12. новембар, 1914.*

д. Шта Надахнуће каже о борби и напорима који нам предстоје? Ефесц. 6,12; Мат. 24,12.13.

"Ми треба да наставимо дело Господње са све већом ревношћу и енергијом све док се не заврши време милости и пробе." – *Савешти за родитеље, 455.*

4. КОРИСНА УПОТРЕБА ПОВЕРЕНИХ ТАЛЕНАТА

а. Уместо да тежимо наглom богаћењу на овом свету, шта треба да чинимо са талентима који су нам поверени? Лука 19,13.

"Господар нам свима упућује свој налог: 'Тргујте док се не вратим' (Лука 19,13). У својој мудрости Он нам даје упутство како да користимо Његове дарове. Таленте говора, сећања, утицаја, имовине, употребом треба увећавати на славу Богу и напредак Његовог царства. Он ће благословити правилну употребу дарова које нам је поверио." – *Савезији ђисцијавима, 116.*

"Ма колико много или пак мало поседовао, сваки појединац мора имати на уму да му је управо то поверено. За своју снагу, способности, време, таленте, могућности и средства, он ће морати да полаже рачун пред Богом. Бог пружа могућност да у племенитости, великодушности и давању другима постанемо слични Њему. Они који заборављајући своју Богом одређену мисију, теже само да задовоље прохтеве охолости и себичности, могу да стекну задовољства овог света; али у Божјим очима они су духовно сиромашни, несрећни, бедни, слепи и наги.

"Правилно употребљено, богатство постаје златна спона захвалности и наклоности између човека и његових ближњих и снажна спона његове повезаности и љубави према Искупитељу." – *RH, 16. мај, 1882.*

б. Шта можемо научити из Соломуновог искуства? Проп. 2,10.11.

"Морамо одбацили хиљаде питања о којима се расправља и која привлаче општу пажњу. Има толико питања на која се троши време и која буде радозналост, а не воде у ствари ничему. Највиши интереси захтевају највећу нашу пажњу и енергију, које се често посвећују сразмерно незнатним стварима." – *Здравље и срећа, 407.*

"Снаге које сада усредсређујемо на ништавна и пропадљива добра, треба користити у раду на просвећивању света. Настојмо да све своје Богом дане енергије употребимо у делу које доноси благослов и задовољство и за овај живот и за вечност." – *Објављени рукописи VI, 267.*

"Нека нико не губи време у јадиковању што су видљиви извори средстава тако оскудни. Спољашњи изгледи можда не обећавају много, али се енергичним залагањем и поверењем у Бога извори средстава могу увећати." – *Пророци и цареве, 163.*

5. НАГОМИЛАВАЊЕ ИМОВИНЕ

а. Какву опомену став безумног богаташа који је проширивао своје житнице представља за нас? Лука 12,16-21.

"Жалосно је што и део оних који тврде да су Божји народ задржавају за себе оно што дугују Њему. Средства и напори које би требало посветити Христу себично се користе на угађање себи. Богу се закида време, финансијска средства и служба која Му припада. Самољубље и себично задовољавање својих прохтева, искључују Христову љубав из душе, и то је разлог што у Заједници нема више ревности и усрдне љубави према Ономе који је први указао љубав према нама. Многи попуштају себичним прохтевима док душе за које је Христос умро пропадају неопоменуте." – *Знаци времена, 22. децембар, 1890.*

б. Шта увек прво треба да имамо на уму док разматрамо цену којом је плаћено наше искупљење? I Кор. 3,23; 6,20.

"Било да ми то признајемо или не, наш ум, душа и све снаге нашег бића припадају Богу. Сваком људском бићу Бог говори: 'Дај ми своју ревност, своје способности, своје снаге и своја средства'. Он с правом то тражи, јер Му заиста припада. Бескрајном љубављу и агонијом на крсту Голготе искупио нас је од робовања греху. Своје снаге нипошто не треба да посвећујемо себичном угађању себи. Дан за даном треба да враћамо Господу оно што нам је поверио." – *Ibid., 2. јануар 1901.*

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Какав је исход учествовања у тежњи да се нагло обогати?
2. Како треба располагати овоземаљским добрима?
3. Шта треба да нас стимулише у раду за Христа?
4. Наведи неке од начина на које можемо бити верни пристави у финансијском погледу.
5. Шта често искључује из мог срца љубав према Христу?

Служба ѿрисиѧава као ѿаленаѿ

"А ѿсиодар његов рече му: добро, служо добри и вјерни! У малом био си ми вјеран, над множијем ћу ѿе ѿстиавиѿи; уђи у радосѿ ѿсиодара својеѧа." – *Матѿ. 25,23.*

"Бог је свакоме од нас дао свето поверење, за које нас сматра одговорним. Према Његовој намери ми своје умне способности и таленте које нам је дао треба да користимо на начин којим ћемо, чинећи добро, највише допринети одавању славе Дародавцу." – *III Сведочансѿво, 32.*

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Свед., ѿроѿ. 165-170.*

□ Недеља

19. фебруар

1. БОЖЈИ ДАРОВИ

а. Шта сам Господ даје сваком хришћанину у својству пристава? I Кор. 12,8-11.

"Таленти које је Христос поверио својој Заједници представљају нарочите дарове и благослове примљене посредством Светог Духа. (I Кор. 12,8-11). Сви људи нису добили исте дарове, али је Господар сваком свом слуги обећао неки дар Духа." – *Христѿове ѿоуке, 288.*

с. Шта Дародавац с правом очекује од својих пристава? Лука 19,23.

"Бог је људе обдарио различитим талентима и даровима, не да би то лежало неискоришћено, нити да би их они себично употребљавали за лично задовољство, већ да би то било благослов за друге, оспособљавајући их за ревностан и самопожртвован мисионарски рад. И време Бог људима даје у намери да допринесе слави Његовог имена." – *Уѿуѿсѿива за младе, 6. новембар, 1902.*

"Наш небески Отац не тражи ни више ни мање него што смо, према даровима које смо од Њега примили, заиста у стању дати. Он на своје слуге никад не ставља терет који они нису у стању да понесу, 'јер зна грађу нашу, опомиње се да смо прах' (Пс. 103, 14). Све што Он од нас тражи ми, захваљујући Његовој милости, заиста можемо и дати." – *Христѿове ѿоуке, 323.*

2. РАЗВОЈ И УМНОЖАВАЊЕ ТАЛЕНАТА (I)

а. Како хришћански пристави треба да открију, развијају и користе своје таленте? Приче 1,7; 2,3-9; Јаков 1,5.

"Многи на изглед неспособни млади људи богато су обдарени талентима који уопште нису искоришћени. Њихове способности леже скривене зато што њихови васпитачи немају дара да их уоче. Многи дечак или девојчица, споља исто тако непривлачни као и грубо обрађен камен, могу представљати драгоцен материјал који ће издржати пробу врућине, олује и притиска. Прави васпитач, који види шта његови ученици могу постати, схватиће вредност материјала који обрађује." – *Васиљijanе*, 232.

"Бог има велико дело које треба завршити за кратко време. Он младима поверава таленте, као што су: умне способности, време и средства, и Он их сматра одговорним за начин на који употребљавају те добре дарове. Он их позива да се храбро одупру изопачујућем утицају овог времена пуног неморала, и да се оквалификују за рад у Његовом делу. Они у томе не могу постати успешни ако у припреми за дело не буду свим срцем и свом снагом." – *Ујујисиво за младе*, 7. мај, 1884.

б. Како се таленти хришћанског пристава умножавају? II Кор. 9,6.

"Поверени таленти и дарови умножавају се само употребом. Успех није резултат шансе или судбине, већ дело Божјег провиђења, награда за веру, разборитост, врлину и истрајност у залагању. Господ жели да ми сваки дар који поседујемо правилно употребимо; и ако тако чинимо примићемо још веће дарове." – *Хрисћове поуке*, 314.

"Неки од младих који су били марљиви и истрајни у свом раду сада заузимају значајне положаје у делу Божјем. Често чујемо како о талентима и способностима тих младих неки говоре као о даровима којима их је Бог нарочито обдарио; али то је заблуда. Таленте које су нам дати ми умножавамо и јачамо употребом. Многи који су ангажовањем у делу Божјем могли добро да се оспособе, пропуштају да праксом усаврше способности које им је Бог дао." – *RH*, 25. март, 1880.

3. РАЗВОЈ И УМНОЖАВАЊЕ ТАЛЕНАТА (II)

а. Шта треба да схвате они који мисле да су примили најмањи таленат? I Кор. 7,20-24.

.....

.....

"Многи од младих негодују зато што нису у стању да учине нешто велико и чезну за талентима који би могли да остваре неке чудесне резултате; али док тако губе време у неостварљивим жељама, они праве животни промашај. Они пропуштају прилике које би могли искористити чинећи дела љубави и милосрђа на животном путу којим их је Божје провиђење усмерило." – *Ујујисџиво за младе, 2. марџ, 1893.*

б. Како Господ цени и вреднује употребу наших талената? II Кор. 5,10; Лука 12,47.48.

.....

.....

"Кад Господ буде тражио од својих слугу да положи рачун, строго ће се проверавати враћање сваког талента. Дела ће открити прави карактер сваког појединца." – *Хрисџиве џоуке, 321.*

"Они који су спасавању душа могли дати свој допринос да су се држали савета Божјих, али су ту своју дужност пропустили због себичности и нехата или због тога што су се стидели крста Христовог, не само да ће изгубити своју душу, него ће се и крв несрећних грешника наћи на њиховим хаљинама. Такви ће морати да положи рачун за добра која су могли учинити да су се предали Богу, али то због свог неверовања нису учинили. Они који су заиста окусили сласт искупљујуће љубави неће, и не могу, да мирују све док све са којима долазе у дотицај не упознају са планом спасења." – *I Сведочансџиво, 458.*

"Ми ћемо појединачно морати да одговарамо ако смо и за једну титулу учинили мање него што смо били у стању да учинимо. Господ с највећом тачношћу одмерава сваку могућност која нам се пружа да нешто учинимо за Њега. На суду ће се разматрати не само правилно искоришћене способности и прилике, него и све оно што смо пропустили. Бог ће нас сматрати одговорним за све што смо правилном употребом примљених талената могли учинити или постати." – *Хрисџиве џоуке, 323.*

4. ЛИЧНА ОДГОВОРНОСТ

а. Који су неки од талената које хришћански пристав треба да развије, и зашто? I Јов. 2,14; Римљ. 15,1.

"Таленти поменути у овој параболи не представљају само нарочите дарове Светог Духа (Мат. 25,13-32). Овде су укључени сви дарови и способности, били они урођени или стечени, природни или духовни. Сви они треба да се корисно употребе у Христовој служби. Када постанемо Христови ученици, ми треба да се у потпуности предамо и посветимо Њему заједно са свим што јесмо и што имамо. Дарове које Му на тај начин дајемо Он нам враћа пречишћене и оплемењене да бисмо их употребили на славу Богу и благослов ближњима." – *Христове њоуке*, 290.

"Дар говора представља таленат који се мора веома брижљиво неговати, јер од свих дарова које нам је дао Бог, овај може бити од највећег благослова. Речима можемо сведочити другима и убедити их, можемо Богу упућивати своје молитве и изразе захвалности, а људима говорити о великој љубави нашег Искупитеља. Колико је стога важно вежбати вештину говора да бисмо га што успешније могли искористити на добро." – *Ibid.*, 296.

"Наше време припада Богу. Сваки тренутак је Његов и наша је света дужност да га употребимо на славу Божју. Ни о једном дару који нам је дао, Бог неће тражити строжи рачун неголи о нашем времену." – *Ibid.*, 303.

"Родитељи морају учити своју децу да високо цене и правилно користе сваки тренутак свог времена. Учите их да је заиста вредно труда и похвале учинити нешто што служи Богу на славу а ближњима на благослов. На тај начин деца још у својој раној младости могу постати мисионари и радити за Бога." – *Ibid.*, 306.

"Бог је људима поверио и средства. Снагу и све друго што је потребно да би се стекла материјална добра даје само Он. Он наводњава и кваси земљу росом небеском и освежавајућим плусковима кише. Он даје сунчеву светлост која греје земљу и све у природи буди на нови живот. Он чини да све то цвета, буја и доноси плод. И сасвим природно очекује да Му узвратимо нешто од свега тога што нам је дао." – *Ibid.*, 311.

"Новац нам није дат за стицање части или личне славе. Као верни пристави, ми треба да га употребимо на част и славу Богу. Неки мисле да само део њихових средстава припада Богу. Када један део тих средстава посвете за религиозне и добротворне сврхе, неки тада мисле да остатак могу трошити по својој вољи. Међутим, то је заблуда. Све што имамо је Божје власништво. Ми ћемо Богу дати обрачун о употреби свих добара која су нам поверена. По употреби сваког динара показујемо да ли љубимо Бога изнад свега и своје ближње као сами себе." – *Порука младима*, 310.

5. ПРИСТАВИ ЗА ЦАРСТВО

а. На шта енергично треба да усредсредимо све таленте које нам је Бог дао? Филиб. 3,7-14.

"Ви сте 'гледање свијету, анђелима и људима'... Користите на најбољи начин своје златне тренутке, стављајући у оптицај таленте које вам је Бог дао да би их умножили за Учитеља и на благослов оних који су око вас. Нека небески анђели са радошћу гледају на вас због ваше верности и оданости Исусу Христу." – *Учуйство за младе, 12. јул, 1894.*

"Мудро коришћење прилика које вам се укажу и талената које вам је Бог дао, учиниће вас људима и женама који могу да заслуже Божје одобравање и да буду благослов за друштво. Поставите себи висок критеријум, и са неуморном енергијом користите своје таленте и могућности на најбољи начин, да бисте остварили циљ." – *Темељи хр. васишћања, 87.*

"Јесте ли одлучили да се предате Господу? Да ли сте спремни да се ангажујете у делу које вам је Он ставио у задатак? Исус је рекао својим ученицима: 'Идите по свему свијету, и проповиједајте Јеванђеље сваком створењу' (Марко 16,15). Зар ћете своје време и своје снаге упркос овом налогу посветити својим личним склоности-ма, уместо да послушате савет Божји?" – *Синови и кћери Божје, 273.*

"Овде, на овом свету, у овим последњим данима, људи ће показати која сила утиче на њихова срца и контролише њихове поступке. Ако је то сила божанске истине, она ће их наводити да чине добро..."

"Млади и старији, Бог вас сада проверава. Ви сами одлучујете о својој вечној судбини." – *Маранаша, 43.*

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Како различите таленте који су нам поверени можемо на најбољи начин употребити за Господа?
2. Какву корист таленат мудро управљања доноси Заједници?
3. Како озбиљно ја лично треба да водим бригу о талентима који су ми поверени?
4. Шта морам схватити о полагању рачуна пред Богом за таленте које ми је поверио?
5. Опиши одговорност сваког хришћанина, без обзира на године или способност.

Прилоџ њрве субоџе у месецу За Вајџ Крик, Велнес ценџар

Здравствени центар "Бели Поток" (WCWC) налази се на једној висоравни на истоку америчке државе Тенеси (једна од држава САД), око сат вожње северо-западно од Ноксвила. Ту имамо око 40 хектара, већим делом, обрадиве земље, са рибњацима за наводњавање, дивном реком стрмих обала и зградом око 370 квадратних метара, која се сада користи за здравствени центар. Данас док

ово пишемо, наше просторије за госте су већ све попуњене. Веома се радујемо у нади да ћемо овде отворити Здравствено мисионарску школу, да бисмо светлост коју имамо преносили и у друге области. Стога нам је потребно више објеката за школу и спаваонице, и већа главна зграда са две посебне јединице за хидротерапију. Најусрдније апелујемо за вашу помоћ у остваривању овог пројекта.

"Из нашег санаторијума, припремљени радници треба да одлазе у места где истина никад није проповедана, и да обављају мисионарски рад за Учитеља, позивајући се на обећање: 'Ево, ја сам с вама у све дане до свршетка вијека' (Мат. 28,20)." - Сџеџ. свед., серија В VIII, 13.14.

Захваљујући преимућствима које нуди Здравствени центар WCWC многи су прихватили Богом одређени начин лечења и животних навика, и као резултат тога повратили своје здравље. Неки од њих изјављују да им је на овај начин буквално спасен живот. Ми одајемо славу Богу и радујемо се у Њему. Имамо такође и таквих који пре доласка у WCWC, нису имали појма да Бог и њих толико љуби, и сада седе са верницима код Христових ногу.

"(Прочитајте текст: Лука 17,12–19). Тако ће неко да узврати и лекарима Здравственог института за њихове напоре. Али ако у својим напорима да помогну болеснима и напаћенима самртницима наиђу на једног између двадесет који ће правилно искористити примљену благодат оздрављења и који ће знати да цени његове напоре, лекар треба да буде захвалан Богу и задовољан. Ако се од десет живота спасе један и ако се од сто душа бар један нађе спасен у царству Божјем, сви који раде у здравственом институту биће богато награђени за своје напоре. Њихове бриге и уложени труд неће бити узалудни." – III Сведочансџво, 168.

Хоћете ли нам се придружити у подржавању овог рада? Хоћете ли се придружити делу треће анђеоске поруке дајући од онога што сте примили? Нека свака жртва у прилог здравственог института буде богато благословена!

WC WC ценџар

Значај милосрђа - брајске љубави

"И ако имам пророштво и знам све тајне и сва знања, и ако имам сву вјеру да и горе премјештам, а љубави немам, ништа сам." – I Кор. 13,2.

"Научити да волимо Христовом љубављу значи небеско рођење, и без тога све друге квалификације не вреде ништа." – RH, 21. јул, 1904.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Савјети пристиавима, 20-23.*

☐ *Недеља*

26. фебруар

1. ПОГЛАВЉЕ ЗА НАШЕ ДАНЕ

а. Какву озбиљност и потребу за молитвом треба да осети хришћански пристав кад проучава текст: I Кор. 13. поглавље? II Кор. 3,18; I Јов. 4,19-21.

"Господ ми је наредио да пажњу Његовог народа усмерим на тринаесто поглавље Прве посланице Коринћанима. Читајте ово поглавље и ту ћете наћи утеху и духовну снагу." – RH, 21. јул, 1904.

"Ово поглавље представља израз праве послушности свих оних који љубе Бога и држе све Његове заповести, и треба да се унесе у поступке и живот сваког истинског верника." - *Коменџари, 678.*

б. Шта треба озбиљно да размотре сви који исповедају садашњу истину у овим последњим данима? II Петр. 1,10-12.

"Како пажљиви треба да будемо, да наше речи и поступци буду у потпуности усклађени са светом истине коју нам је Господ поверио! Људи овог света нас будно прате да виде колико вера коју исповедамо утиче на наш живот и карактер; колико посвећујући утицај има та вера на наше срце и да ли се преображавамо у сличност са Христом. Они су спремни да разоткрију сваки недостатак у нашем животу, сваку недоследност у нашим поступцима. Не дајмо им ни пошто прилику да срамоте нашу веру." – RH, 5. јун, 1888.

2. БЕЗВРЕДНИ РАЗГОВОРИ

а. Зашто познање истине - заједно са углађеном способношћу изражавања - није довољно да се прослави Христово име? I Кор. 13,1.

"Ако познање истине не оплемењује човека, ако га не чини смерним, спремним да се потчини и не обнавља у њему лик Божји, онда он од тога нема никакве користи. То је само 'звон који звони и прапорац који звечи'." – *Библ. коментари, 418.*

"Говорничка вештина и блистави интелект не представљају оно на шта Бог рачуна. Усрдност намере, дубока побожност, љубав према истини и страх Божји чине утицај делотворним. Сведочанство срца, које долази са усана у којима нема лукавства, пуно вере и смерног поуздања, иако изнето несигурним и несавршеним језиком неког ко чак има и говорну ману, Бог цени као најдрагоценије злато; док жестоки говор речитог и веома талентованог говорника коме недостаје верност, постојаност намере, чистота и несебичност – звучи као неки празан бронзани суд или као прапорац. Он може рећи нешто духовито, испричати неку занимљиву анегдоту, деловати узбудљиво на осећања, али у томе нема Духа Христовог. Све то може да прија непосвећеном срцу, али Бог држи у својој руци мерила којима одмерава речи, дух, искреност и побожност говорника, и све то скупа Он проглашава безвреднијим од таштине." – *Библ. коментари, 678.*

б. Каква упозорења у Речи Божјој имамо против себичне употребе Божјих благослова? Мал. 2,2; Јаков 2,15.16.

"Трех у који се највише запада, који нас одваја од Бога и доводи до праве заразе поремећаја у духовном погледу, јесте себичност. Нико се не може вратити Богу ако се не одрекне себе. Ми ту не можемо ништа постићи сами; али ако нам Бог подари снаге, моћи ћемо да живимо за добро других и тако се спасти да не упаднемо у грех себичности. Није потребно да идемо у незнабожачке земље да бисмо на тај начин показали како желимо да све посветимо Богу и живимо корисним, несебичним животом. Треба да чинимо то и у свом домаћем кругу, у скупштини, међу онима с којима се дружимо и с којима послујемо. Баш у својим свакодневним поступцима треба да се одричемо свога 'ја' и да га држимо у потчињености." – *II Сведочанство, 142.*

3. ЈЕДНА ОД ЗАМКИ КОЈЕ ПРЕТЕ ХРИШЋАНСКОМ ПРИСТАВУ

а. Иако су познање библијских учења, добро познавање пророчанстава и бескомпромисна храброст веома битни; која упозорења се упућују свима који верују у садашњу истину? I Кор. 13,2,3.

"Ма како усрдно исповедао веру, човек чије срце није испуњено љубављу према Богу и ближњима није прави ученик Христов. И ако има велику веру, па чак и моћ да чини чуда, а нема љубави, његова вера је без вредности. Такав човек може бити врло дарезљив; али кад би из неке друге побуде, а не из истинске љубави, поделио све своје имање да би нахранио сиромашне, тим поступком ипак не би заслужио признање Божје. Такав човек би у свом одушевљењу могао чак умрети смрћу мученика, али ако га на то није покретала љубав, Бог би га сматрао забуделим занесењаком или славољубивим лицемером." – *Дела айосџола, 236.*

б. Које опасности могу да запрете чак и најревноснијим присталицама троструке анђеоске поруке? Откр. 3,17; Ис. 65,5.

"Законска религија је у то време сматрана потпуно исправном религијом. Међутим, то је заблуда. Христов укор упућен фарисејима односи се и на све оне који су изгубили прву љубав из свог срца. Хладна, законска религија никада не може довести душе Христу; јер то је религија без Христа и без љубави. Богу су одвратни и постови и молитве, када се предузимају у духу самоправедности. Свечани скупови за богослужење, низ верских церемонија, спољашња понизност, приношење жртава – све то често има за циљ да се они који учествују у томе прикажу пред светом као праведници. То посматраче наводи на закључак да они који тако тачно извршавају дужности заиста стичу право на спасење. Међутим, то је све самообмана. Улазницу у небо не можемо купити својим делима. Једино велика Жртва коју је Христос поднео довољна је за све који верују... Гледајте на Бога, не гледајте на људе. Бог је ваш небески Отац који је спреман да стрпљиво подноси ваше слабости, да вам опрости и да вас исцели од тога." – *RH, 20. март, 1894.*

"Ништа не може толико да ослаби и неутралише утицај Заједнице као недостатак љубави." – *Ibid., 5. јун, 1888.*

4. НАПАЈАЊЕ НА ПРАВОМ ИЗВОРУ

а. Каква служба је потпуно неприхватљива за Бога и зашто? Ис. 58,4,5; Јер. 2,13. На који начин се може решити тај проблем?

"Стражите будно у молитви. Само на тај начин можете целим својим бићем бити у делу Господњем. Сопствено 'ја' се мора потиснути у позадину. Они који теже да истакну себе стичу васпитање које ће убрзо постати њихова друга природа и уместо да уздижу Исуса они ће уздизати себе, уместо да буду канали кроз које жива вода може тећи да освежава друге, они ће љубав и пажњу свих који их окружују упијати само у себе. То није оданост нашем распетом Господу." – *Савези о здрављу, 560.*

"Свакодневно умирање себичним прохтевима у ситним појединостима живота чини нас победницима. У жељи да другима чинимо добро треба да заборавимо на себе." – *II Сведочанство, 142.*

б. Опиши плодове праве религије. Јаков 1,27.

с. На који начин можемо да доносимо те живе родове? Јован 7,37.38.

"Чиста Христова религија је извор из којег непрекидно извире милосрђе и доброта, братска љубав и самопожртвовање." – *Коменџари библ. шек. 821.*

"Прави хришћанин или хришћанка се у свему угледају на Христа и постају слични Њему. Они су активни у служби Богу. Они присуствују скуповима за богослужење, и својим присуством охрабрују и подстичу и друге. Религија се не састоји у делима, али она подстиче на делатност и не успављује људе.

"Многи изгледа мисле да религија ограничава способности и спутава своје припаднике, али утицај праве религије није такав; напротив, оно што ограничава способности и спутава развој ума то је недостатак религије. Кад је човек уских погледа и једностран то је очевидан доказ да му недостаје благодат божанске просвећености и небеско помазање; јер хришћанин мора бити човек преко кога Господ, Бог над војскама, може да делује, који може да се држи путева Господњих на земљи и да Његову вољу преноси другима." – *Ibid., 822.*

5. СИЛА ЗА БЕСПРЕКОРНУ СЛУЖБУ ПРИСТАВА

а. Шта представља највишу степену на лествама хришћанског развоја? II Петр. 1,407. Шта морамо имати на уму у тежњи да усавршимо све хришћанске особине?

"Својој вери треба да додајете врлину; а врлини знање, а знању умереност, а умерености стрпљење, а стрпљењу побожност, а побожности братољубље, а братољубљу љубав према ближњима. Не мојте мислити да наредну врлину из наведеног редоследа не можете неговати док потпуно не усавршите претходну. Не; све поменуте врлине расту и развијају се заједно, напајајући се непрекидно на извору љубави према ближњему; сваког дана у свом животу ви можете бити савршено благословени својствима потпуно откривеним у Христовом карактеру; и кад то остварите уносићете у свој дом светлост љубави, мира и радости." – *РН, 29. јул, 1890.*

б. Објасни како можемо бити прожети новим духовним животом и истинским побудама? Језек. 37,1-14; Марко 2,22.

"Кад се човек одрекне себе онда га Господ може начинити новим бићем. Ново вино могу држати само нови мехови. Љубав Христова ће удахнути вернику нови живот. У онима који стално упиру поглед у Начелника и Свршитеља вере огледаће се Његов карактер." – *Жеља векова, 260.*

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Зашто текст из I Кор. 13,1-13 хришћански пристав треба да проучава сваког дана?
2. Чиме се хришћански пристав излаже опасности да постане "као звоно које звони или прапорац који звечи"?
3. Због чега и такозвани мученици за Христа могу да буду изгубљени?
4. Када су наши ставови и поступци по вољи Богу?
5. Како љубав према ближњему делује истовремено са осталим врлинама набројаним у Петровој лествици: II Петр. 1,4-7?

Понашање и скривене њобуде

"Љубав њрема ближњему) не наводи на недолочно њонашање, не ѡражи своје." – I Кор. 13,5.

"Пут у рај није самоуздизање већ покајање, признање, понизност, вера и послушност." – РН, 23. децембар, 1890.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: II Сведочансѡво, 50-62.

Недеља

4. мартѡ

1. ПАЗИМО НА СВОЈЕ ПОНАШАЊЕ

a. Наведи једну од особина ѡубави према ближњем, која се тиче понашања према другима уопште. I Кор. 13,5 (први део).

b. Који примери недолочног понашања треба да нам послуже као опомена? Гал. 2,11-13; Јаков 2,1-4.8.9.

c. Шта за хришћанског пристава такође представља недолочно понашање које Библија осуђује? Приче 14,29; 18,23 (други део).

"Има и таквих који се уздижу без икаквог самосавлађивања; они не обуздавају ни своје ѡуди ни језик; и неки од њих тврде за себе да су Христови следбеници иако то у ствари нису. Исус им није пружио такав пример. Када би поседовали кротост и смерност Христову не би се поводили за тренутним подстицајима непрепорођеног срца, јер то долази од сотоне. Неки су нервозни, и чим под утицајем неког изазова почну да губе самоконтролу у речи или духу, они се толико опијају срѡбом као пијаница ракијом. Понашају се потпуно неразумно и није их лако одвратити или осведочити. У таквим тренуцима они губе разум и потпуно су под контролом сотонином. Свако такво испољавање беса слаби нервни систем и моралне снаге, а уздржавање од гњева или других провокација чини још тежим. За такве постоји само један лек – одлучно самосавлађивање под свим околностима." – Уѡуѡсѡво за младе, 10. новембар, 1886.

2. РАЗБОРИТОСТ ЉУБАВИ ПРЕМА БЛИЖЊИМА

а. Како у свом понашању можемо постати слични Христу, нарочито према онима који нас изазивају на зло? Јаков 1,19-21; Приче 15,1; 19,11.

"Био је лажно оптуживан, али није отворио уста да би се оправдавао. Колико је њих данас који, кад су оптужени за нешто што нису учинили, мисле да има тренутака кад стрпљење престаје да буде врлина и, не контролишући се, изговарају речи којима се Дух Свети вређа и жалости." – *Коментари библијској књизи Јаков, 332.*

"Већина тешкоћа би за пет минута била отклоњена кад не би било охолости и себичности. Изазвано је Божје незадовољство и анђели су ожалосћени тиме што су се читави сати проводили у оправдавању себе." – *Рани сјисци, 131.*

б. Чиме хришћански пристав испољава разборитост љубави према ближњему? Дјела 9,36-39.

"У Јопи, у месту недалеко удаљеном од Лиде, живела је једна жена по имену Тавита, која је због својих добрих дела била веома омиљена. Она је била достојан ученик Исусов, а живот јој је био испуњен добротинама. Знала је коме је потребна удобна одећа, а коме љубав и саосећање и радо је служила сиромашнима и несрећнима. Њени вешти прсти били су далеко активнији од њеног језика." – *Дела апостола, 96.*

"Проповедање је само мањи део посла који се мора обавити у процесу спасавања душа. Дух Свети осведочава грешнике у истину и доводи их у крило Заједнице. Проповедници треба да учине свој удео, али они никада не могу да изврше онај задатак који је поверен Заједници. Од чланова своје Заједнице Бог тражи да младе у вери и искуству негују, да их посећују, не да с њима воде празне разговоре, већ да се моле и да им упућују речи које су као 'златне јабуке у сребрним судовима' (Приче 25,11)." – *IV Свед., 65.*

"Као деца Божја дужни смо да будемо Његови мисионари, да се упознајемо са онима којима је потребна наша помоћ. Ако се неко колеба и посрће под притиском искушења, треба му приступити веома пажљиво и мудро поступити с њим јер су у питању његови вечни интереси; и речи и поступци оних који се залажу за њега могу да буду мирис живота за живот, или смрти за смрт." – *Ibid., 65.*

3. КОГА ЗАИСТА ВОЛИТЕ?

а. Када права љубав према другима постаје реткост, и како се од тога треба лечити? Мат. 24,12; Откр. 2,2-4; Јевр. 12,2-4.

"Љубави према Богу нестаје у Заједници, и као исход тога самољубље се појављује у новим активностима. Са губитком љубави према Богу нестаје љубави и према браћи." – *РН, 20. март, 1894.*

"Нека свој живот, тако буран сукобима и неугодностима, доведу у повезаност са Христом, и онда се сопствено 'ја' неће више отимати за превласт." – *Библ. коментари, 290.*

"Охолост и самољубље не могу да цветају у души која успомену на призор са Голготе стално освежава." – *Жеља векова, 640.*

б. Чиме хришћански пристав нарочито треба да светли у овом свету? I Кор. 10,24.

"Несебичност, начело Божјег царства, начело је које сотона мрзи; он пориче и само постојање тог начела. Од почетка велике борбе он је настојао да докаже да су начела по којима Бог поступа себична, и на исти начин понаша се и према свима који служе Богу. Побити сотонино тврђење, то је Христово дело и дело свих оних који носе Његово име.

"Исус је дошао у лику човека да би својим животом приказао шта је несебичност. И сви који прихватају ово начело треба да буду Његови сарадници у приказивању несебичности у стварном животу. Изабрати добро зато што је добро; стати уз истину без обзира на страдања и жртве – 'то је наследство слуга Господњих и правда њихова од мене, вели Господ' (Ис. 54,17)." – *Васијишање, 154.*

"У небу неће нико мислити на себе и тежити за својим задовољствима, него ће сви из чисте, праве љубави, тражити срећу у блаженствима неба које ће их окружавати. Ако желимо да будемо у друштву небеских бића на обновљеној земљи, морамо се још овде управљати по небеским начелима." – *II Сведочанство, 143.*

4. РЕЧИ ОПОМЕНЕ И УПОЗОРЕЊА

а. Шта хришћански пристав треба да има на уму при избору приоритета? I Јов. 2,15-17.

.....

.....

"Кад би сав новац који се расипнички троши на оно што није неопходно уложили у Божју ризницу, видели бисмо како се људи, жене и млади предају Исусу и сарађују са Христом и анђелима. Заједницу би пратило обиље Божјих благослова, и многе душе би се обратиле и прихватиле истину." – *RH, 23. децембар, 1890.*

"Када случајеви свих живих буду разматрани пред Богом, неће се постављати питање: Шта су они исповедали, него: Шта су чинили. Да ли су Реч Божју само слушали, или су живели по њој? Да ли су живели само за себе, или су чинили добротина у делима милосрђа и љубави, ценећи друге више него себе и одричући се себе да би послужили на благослов другима?... Својом израженом себичношћу, љубављу према себи и потпуном равнодушношћу према патњама и потребама других, ви жалостите и рањавате Христа." – *III Свед., 488.*

б. Какав став, на несрећу, може да заузме и свако од нас иако имамо тако велику светлост - и шта морамо схватити да бисмо задобили победу? Ис. 58,2-4.10-12.

.....

.....

"У своме раду наићи ћемо на високо исповедање побожности и много спољашње тачности којима се покрива велика унутрашња безбожност и зло. Људи приказани у педесет осмом поглављу књиге Исаијине жале се да Господ не поклања пажњу њиховој служби и постовима. Такво жаљење долази из срца непотчињеног милошћу Божјом, срца која се буне против истине." – *Библијска коментари, 334.*

"Многи примају одобравања и похвале за врлине којих немају. Онај који познаје срца процењује све побуде, и Он поступке којима се од људи измамљују велика признања и похвале најчешће бележи као изливе обичног лицемерја и себичности. О сваком поступку у нашем животу, ма колико он био похвалан или пак заслужан укора, Онај који испитује срца судиће према побудама које су нас на то навеле." – *Служе јеванђеља, 249.*

5. СЛЕДИМО ХРИСТА У САМООДРИЦАЊУ

а. Које начело представља основу истинске хришћанске службе? Дјела 20,35.

"Дело Божје треба ревносно наставити у нашим градовима и у сваком месту. Бог ће позвати људе да оставе плуг, бригу за своја стада и винограде и поставиће их на место оних који мисле да морају имати велике плате. Они који гледају само како да се домогну што веће плате наћи ће у стицању новца све оно што могу да приме. Од таквих се не може очекивати да осећају терет за спасавање душа које пропадају. Такве Господ не може да употреби у свом делу. Док не изагнају себичност из својих срца, њихови напори су потпуно безвредни." – *RH, 15. децембар, 1904.*

"Небеска бића могу да сарађују само са онима који теже да спасавају душе, а не да уздижу себе." – *Жеља векова, 423.*

б. Шта хришћанског пристава стално треба да инспирише чистим и беспрекорним побудама у раду? II Кор. 8,8,9.

"Исус је напустио свој дом у слави, своје божанство заоденуо људском природом и дошао на овај свет упрљан проклетством греха. Могао је да остане у свом небеском дому и да прима славу и обожавање од стране анђела; али Он је дошао на земљу да тражи и спасе изгубљене. 'Богат будући, вас ради осиромаша да се ви Његовим сиромаштвом обогатите' (II Кор. 8,9). Он, Величанство неба, који је био једно са Оцем, пристао је у самоодрицању на сваку жртву да човек не пропадне него да има вечни живот. Христос је живео не да би угађао себи. Да је Он угађао себи, где бисмо ми били данас?" – *RH, 23. децембар, 1890.*

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Како недолично понашање може да постане и наша кривица?
2. Шта о љубави према ближњему можемо научити од Христа и Његових следбеника?
3. Како силна треба да буде наша љубав према Христу?
4. Зашто увек треба да преиспитујемо своје приоритете и побуде којима се при том руководимо?
5. Зашто треба да будемо знатно ревноснији у потпомагању и ширењу Божјег дела?

Мисли и склоности

"Безбожник у обијестџи својој не мари за Госџода: сматџра да 'Он не види'. Нема Боџа у мислима њеџовијем." – Пс. 10,4.

"Нека ваш дух буде чист од свега што је овоземаљско, од сваке несвете и немилосрдне мисли. Нека ваше речи буду чисте и посвећене, речи које уносе освежење и духовни живот у све са којима се дружите. Не дајте се лако изазвати." – *Наш високи џозив, 174.*

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *II Сведочансџво, 796-799.*

□ *Недеља*

11. мартџ

1. РАЗВОЈ ПЛЕМЕНИТИХ ОСОБИНА

а. Шта треба да обележава наш став према свакоме - и шта нам може помоћи да у томе останемо доследни? I Сол. 5,14.15.23; I Кор. 9,25.

.....

.....

б. Какав духовни напредак се може видети у животу хришћанског пристава, и чиме се то постиже? Колош. 3,8-10.13; Јаков 3,17.18.

"Кад доживљавате своје мале тешкоће које вам изгледају веома тешке, размишљајте о Исусу драгом Спаситељу, како је страдао и шта је све поднео да спасе грешне смртнике." – *Објављени рукоџ. III, 124.*

"Ваши поступци и ставови биће погрешно тумачени, све неправде за које мислите да вам се чине препустите Богу. Радо прихватите сваку усрдну молбу, и не дајте се лако изазвати. Не изговарајте љути-то речи због нечега што сте чули. То неутралише ваш утицај. Бог у својој милости нека вам помогне да имате стрпљења." – *Ibid., XIX, 149.*

"Треба да у срцу гајимо љубав, не ону која се лажно назива милосрђем и која нас наводи да љубимо грех а грешника оправдавамо, него библијску љубав и библијску мудрост, која 'је најприје чиста, а потом миротворна, кротка, послушна, пуна милости и добрих плодова'." – *IV Сведочансџво, 533.*

2. УЛОГА ПРИСТАВА У ПОРОДИЦИ И У ДРУШТВУ

а. Која начела морамо комбиновано примењивати у васпитавању наше деце? Пс. 85,10.

"Непослушност и бунтовнички дух морају се кажњавати; али имајте на уму да се кажњавање мора примењивати у Христовом духу. Захтевајте послушност, не у бури љутитих речи, већ одлучно и љубазно. Када своје дете дисциплинујете, имајте на уму свој однос према небеском Оцу. Јесте ли ви савршени пред Њим? Зар нисте често застрањивали у непослушности? Зар Га нисте ожалостили толико пута? Али да ли вас Он одмах кажњава у гњеву? Сетите се такође да су ваша деца своје склоности ка злу примива управо од вас. Сетите се како се често понашате слично одраслој деци. И поред дугогодишњег искуства у вери и толиких прилика да се научите самосавлађивању, како вас је лако изазвати на гњев. Стога поступајте племенито са својом децом и младима, имајући на уму да они нису имали толико прилика да се науче самосавлађивању као ви." – *RH, 8. јул, 1902.*

б. Шта је то што даје веродостојност и живот нашим мисионарским напорима у друштву? Лука 6,28-30.

"Будите пажљиви да неверницима у свом дружењу с њима не пружите прилику да стекну погрешно мишљење о нашој вери и да руже дело истине коју заступате. Многи својим начином поступања сами подижу препреке на свом животном путу. Постоји нешто непромишљено с њихове стране. Веома лако их је изазвати. Безначајне ситнице у размени добара или неким другим свакодневним контактима са својим ближњима наводе их да се осећају увређенима или оштећенима. То уноси хладноћу и нездрава осећања у међусобне односе и затвара врата онима који би могли да прихвате истину. Никада немојмо дозволити да пролазни овоземаљски интереси гасе нашу љубав према душама. Браћо, будите увек љубазни и учтиви без обзира на околности. У поступању с другима никада не будите оштри, критички расположени или претерано захтевни. Ако је у питању стицање неког преимућства, препустите то увек ближњима које треба да љубите као самог себе. Стрпљиво и у Христовој љубави тражите прилику да им укажете љубазност. Нека виде да религија коју исповедамо не затвара нити замрзава приступе души, чинећи нас безосећајним и ситничарски захтевним." – *Ibid., 22. мај, 1888.*

3. ПРАКТИЧНА ПРИМЕНА ЉУБАВИ ПРЕМА БЛИЖЊЕМУ

а. Како огорченост према браћи или сестрама у Заједници утиче на наше држање и пред светом? Јевр. 12,15.

"Заповијест нову дајем вам", каже Христос, 'да љубите једни друге, као што ја вас љубих, да и ви љубите једни друге. По томе ће сви познати да сте моји ученици ако будете имали љубав међу собом' (Јован 13,34.35). Ово нису речи ниједног човека, већ налог нашег Искупитеља; и како је важно да послушамо упутство које нам је дано! Ништа не може толико да ослаби утицај Заједнице као недостатак ове љубави. 'Ето', каже Христос, 'ја вас шаљем као овце међу вукове. Будите, дакле, мудри као змије, а безазлени као голубови' (Мат. 16,16). Ако морамо да очекујемо противљење од стране наших непријатеља, који се овде приказују као вукови, чувајмо се да међусобно не испољавамо исти такав дух. Непријатељ добро зна да – уколико немамо љубави једни према другима – он лако може да оствари свој циљ, рађавајући и слабећи Заједницу, подстичући несугласице међу браћом. Тада он може да их наводи да сумњиче, оговарају, оптужују, осуђују и мрзе једни друге. На тај начин се дело Божје излаже срамоти, Христово име обешчашћује, а душама заинтересованим за истину наноси неизрецива штета." – *RH*, 5. јун, 1888.

б. Како ћемо се понашати ако нам је љубав према ближњему стално у срцу? Мат. 12,35 (први део); Колош. 3,12-15.

"Ако вам је љубав у срцу, увек ћете тежити да своју браћу утврђујете и изграђујете у најсветијој вери. Ако процури нека реч која наноси штету угледу и карактеру вашег пријатеља или брата, не охрабрујте таква опадања. То је дело непријатеља. Онога ко вам то говори љубазно подсетите да Реч Божја забрањује такву врсту разговора. Из свог срца треба да одбацимо све што прља и скрнави храм душе, како би Христос могао да борави у њему. Спаситељ је јасно рекао како можемо да Га откријемо овом свету. Ако негујемо Његов Дух, ако испољавамо Његову љубав према другима, ако чувамо интересе своје браће, ако смо љубазни, стрпљиви, спремни да опростимо – свет ће по родовима које доносимо бити осведочен да смо заиста деца Божја. Јединство у Заједници оспособљава нас да савесно вршимо позитиван утицај на невернике и људе овог света." – *Ibid*.

4. КАРАКТЕРИСТИЧАН ПРОБЛЕМ

а. Које је једно од уобичајених зала које се може наћи у Заједници? III Мојс. 19,16 (први део); Приче 16,17-20; Јер. 20,10.

"Неутврђена говоркања често уништавају јединство међу браћом. Неки напетих ушију будно прате да би ухватили неки скандал. Они сакупљају ситне инциденте који сами по себи могу бити сасвим безначајни, али који се понављањем преувеличавају све док се човек не прогласи преступником због једне речи. Њихово гесло је: 'Прокажите да прокажемо' (Јер. 20,10). Ти потказивачи који са тако изненађујућом верношћу обављају ђаволски посао мало знају колико је то што раде мрско и одвратно Богу. Када би само половину енергије и ревновања које посвећују том несветом послу употребили у преиспитивању сопственог срца, увидели би толику потребу за чишћењем своје душе од безакоња да не би имали ни времена ни склоности да критикују своју браћу, и не би падали под власт тог искушења. Врата свог ума треба затворити пред уобичајеним критикама: 'они кажу' или 'чуо сам'. Зар, уместо прихватања зависти и злих претпоставки, не би требало отићи код те браће и – пошто им се отворено али љубазно изложи сазнање о гласовима који наносе штету њиховом карактеру и угледу – молити се с њима и за њих?" – *RH, 3. јун, 1884.*

б. Како треба решавати овакве проблеме? Приче 14,15; 25,9,10.

с. Шта је наша лична дужност ако знамо да неки брат или сестра заиста сносе кривицу за одређени грех? Гал. 6,1; Јаков 5,19,20.

"Кад видимо погрешке код других, имајмо на уму да и сами чинимо преступе који су у Божјим очима, можда, чак и тежи од преступа које осуђујемо код наше браће. Уместо да разглашавамо недостатке других, молимо се Богу да им помогне да победе своје заблуде. Такав дух и поступак Христос одобрава и Он ће отворити пут да им упутите речи мудрости које ће ојачати и потпомоћи оне који су слаби у вери." – *Ibid., 5. јун, 1888.*

5. ЉУБАВ ПРЕМА БЛИЖЊЕМУ

а. Каква се промена види код оних који се не дају лако изазвати и не мисле о злу (I Кор. 13,5)? Ефесц. 4,23-25; 5,9-12.

"Они који негују ову драгоцену биљку љубави у свом срцу биће самопожртвовани, не губећи контролу над собом чак ни онда када су изазвани. Они неће приписивати другима рђаве побуде и зле намере, него ће дубоко жалити због греха који се нађе на било коме од Христових следбеника." – *V Свед.*, 115.

"Љубав никад не сумњичи, већ на најбољи могући начин тумачи побуде и поступке других. Љубав никад без стварне потребе не истиче грешке и недостатке других, нити пак жељно слуша оговарање већ напротив увек тежи да подсети на неке добре особине клеветаног." – *Ibid.*, 156.

б. Како свет у нашем животу може видети да свакодневно растемо у Христу? Титу 2,7.8.11-14.

"Нека се свако од нас чешће запита: Имам ли драгоцену врлину љубави? Да ли сам научио да дуго трпим и да будем благотворан? Сјајни таленти, ученост и красноречивост, без ових небеских својстава, биће "као звоно које звони или прапорац који звечи". Али, авај, како је и међу онима који исповедају веру мало оних који цене ово драгоцено благо и искрено теже за њим!" – *V Свед.*, 157.

"Иако се не можемо у љубави удруживати са онима који су Христови огорчени непријатељи, ипак треба према свима да гајимо дух кротости и љубави који је био карактеристично обележје нашег Учитеља – љубави која не мисли о злу и не да се лако изазвати." – *RH*, 3. јун, 1884.

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Опиши реформу на коју апостол Павле позива у посланици Колошанима 3,8-10.13.
2. На који начин можемо успешније приказивати Христа у овоземаљским питањима?
3. Како можемо победити проблеме који угрожавају духовност многих и у Заједници?
4. Зашто је погрешно преносити критике: "они кажу" и "чуо сам"?
5. Наведи неке од начина на које пристави Божје љубави могу да ту особину испољавају у корист других.

Нейролазна врлина

"Љубав никад не ѿрестѿаје, а ѿророшѿиво ако ће и ѿрестѿаѿи, језици ако ће умукнуѿи, разума ако ће несѿаѿи." – I Кор. 13,8.

"Никада не треба да прођемо крај неке напаћене душе, а да не покушамо да јој пружимо бар нешто од оне утехе коју нама Бог даје." – *Жеља векова, 488.*

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *II Сведочансѿво, 144-147.*

□ Недеља

18. мартѿ

1. СНАЖНА ПОКРЕТАЧКА СНАГА

а. Шта хришћански пристав може научити из онога што је за Павла била покретачка сила? I Кор. 9,16-19; II Кор. 5,14,15.

б. Какву опомену и подстицај то представља за нас? I Петр. 1,22,23.

"Све дакле што хоћете да чине вама људи, чините и ви њима.' Благослов ће доћи као последица оваквог живота. Јер каковијем судом судите, онаковијем ће вам се судити.' Ове речи треба да нас наведу да љубимо један другог свом снагом свог срца. Христос је наш Узор. Он је стално чинио добро. Живео је да другима доноси благодат. Љубав је красила и оплемењивала сва Његова дела. Нама није заповеђено да чинимо себи оно што бисмо хтели да нам чине други, него да чинимо другима оно што бисмо желели да они нама чине у истим околностима. Којом мером будемо мерили, оном ће се и нама мерити. Чиста љубав је врло једноставна у свом деловању и разликује се од свих осталих начела људских поступака. Жеља да се ужива добар глас и поштовање других често може имати за последицу сређен живот и беспрекорно понашање. Поштовање самога себе може нас довести до тога да избегавамо зло. Себично срце може учинити племените поступке, признати истину и изражавати кротост и усрдност спољним понашањем, али побуде могу ипак бити лажне, и нечисте; поступци који проистичу из таквог срца биће ипак без животне снаге и истинске светлости, пошто су лишени чисте љубави. Љубав треба гајити и неговати, јер је њен утицај божански." – *II Свед., 146.*

2. ПЛОД ЉУБАВИ ПРЕМА БЛИЖЊЕМУ

а. Какав плод је Павлова несебична љубав доносила под најтежим околностима? Филиб. 1,12-14; 2,15-17.

"Оно што је пажњу царског двора скренуло на хришћанство, нису биле Павлове проповеди, већ управо његови окови. Он је управо као заточеник раскинуо с многих душа окове које су их држали у ропству греха. Али то није било све. 'Многа браћа у Господу', писао је он, 'ослободивши се оковима мојима већма смију говорити ријеч Божју без страха' (Филиб. 1,14).

"Павлово стрпљење и ведрина у току његовог дуготрајног и неправедног заточеништва, његова храброст и вера, представљали су непрекидну проповед. Његов дух, тако различит од духа овог света, сведочио је да у њему живи сила далеко узвишенија од земаљске. И његов пример је нагонио хришћане да на јавном пољу, с кога је он физички био потиснут, све више ревнују као поборници дела Божјег. Тако су његови окови имали велики утицај. И кад је изгледало да су његове снаге и корисност потпуно осујећени и кад је све говорило да не може учинити баш ништа, управо тада је скупљао снопове за Христа у пољу с којег је наизглед био потпуно искључен." – *Дела айосіоло, 348.*

б. Какву инспирацију Павлово искуство може да представља за сваког хришћанског пристава? II Кор. 4,5-10; 11,24-28.

"Стрпљење је његовим победама допринело исто толико колико и храброст. У невољи се душе кротошћу могу придобијати за Христа исто тако као и смелошћу и храброшћу у борби. Хришћанин који је испуњен стрпљењем и ведрином у невољи и патњама, који чак и саму смрт дочекује у миру и спокојству непоколебљиве вере, може за Јеванђеље учинити више него да је целог живота верно радио. Често се дешава да управо онда кад се слуга Божји повуче из активног рада, то тајанствено провиђење на које се у својој кратковидости жалимо, изврши дело које се на други начин никад не би извршило.

"Кад више није у могућности да отворено и активно ради за Бога и његову истину, следбеник Христов не сме сматрати да више нема никакве дужности коју би могао обављати, нити пак награде коју би могао да обезбеди. Прави Христови сведоци никад нису остављени по страни. У здрављу и болести, у животу и смрти – Бог их још увек употребљава." – *Дела айосіоло, 349.*

3. ЛУБАВ ПРЕМА БЛИЖЊЕМ ПОБЕДОНОСНА СИЛА

а. Како хришћански пристав задобија победу над неприкладним речима и нехришћанским понашањем? Јаков 3,2.10-12; Језек. 36,25.26.

"Мрзовољу, заједљиво расуђивање и неприкладно изражавање није могуће прикрити ни најбрижљивијим неговањем спољашње углађености. Дух правог човекољубља и доброте мора да борави у срцу. Љубав онима који је поседују даје финоћу, љубазност, достојанство и лепо понашање; она осветљава лице, ублажава глас, уздиже и оплемењује све човекове особине. Љубав човека доводи у склад са Богом, јер представља једну од најистакнутијих карактеристика неба" – *IV Сведочанство, 534.*

б. Кроз каква искуства хришћански пристав може да научи и стекне неопходну силу љубави? II Кор. 8,1-5; I Јов. 5,1-4.

"Противљења на која наилазимо могу се показати благотворна за нас на много начина. Ако их добро поднесемо то ће у нама развити врлине које не бисмо имали да као хришћани ништа нисмо морали да поднесемо. Вера, стрпљење, уздржање, небеске склоности, потпуна преданост Божјем провиђењу и истинско саосећање за заблуделима – све су то резултати добро поднесеног кушања. То су благодати Духа које цветају, развијају се и доносе плод у кушању и недаћама. Врлине кротости, смерности и љубави увек рађају на хришћанском стаблу. Када се Реч Божја прихвати искрена срца, окорелост душе се потчињава, а вера која се хвата за Божја обећања и ослања на Исуса, показује се као победничка сила. 'И ово је победа која побиједи свијет – вјера наша' (I Јов. 5,4)." – *RH, 28. јун, 1892.*

"Разочарања вас очекују и тамо где им се не надате. Исус је често био ожалошћен окорелошћу људских срца, и ви ћете доживљавати слична искуства. Ваше молитве, ваше сузе и ваше преклињање можда неће донети очекивани одговор. Срца остају тврда у преступу и гресима. Изгледа као да нема никаквог кајања, већ само незаинтересованост и противљење, а од неких чак и презир, док сте очекивали извесну победу. Ипак не треба да попуштате у својим напорима. Ако једни одбијају, обратите се другима. Верујте да ће Утешитељ учинити оно што ви не можете и што изгледа потпуно немогуће. Верујте у сва благословена обећања која нам је Христос оставио. Радите са љубављу и неустрашивом смелошћу, јер то морате имати да бисте постигли успех. 'А добро чинити да вам не досади, јер ћемо у своје вријеме пожњети ако не малакшамо' (Гал. 6,9)." – *Знаци вр., 30. 11. 1891.*

4. ПОСТОЈАНОСТ ЉУБАВИ

а. У чему је биљка братске љубави јединствена, и ненадмашна? I Кор. 13,8 (први део).

"У сваком од наших ближњих ми треба да видимо откупљеника крвљу Христовом. Ако такву љубав гајимо једни према другима напредоваћемо у љубави према Богу и истини. Ми осећамо дубок бол у срцу кад видимо како се љубав према ближњему мало негује у нашој средини. Љубав је биљка небеског порекла, и да би напредовала у нашем срцу, морамо је свакодневно неговати. Благод, племенитост, дуго подношење, спремност да све подносимо, све трпимо и да се не дамо лако изазвати – то су плодови на драгоценом стаблу љубави." – *RH, 5. јун, 1888.*

"У светлости са Голготе видеће се да је закон самоодрицајуће љубави закон живота за земљу и небо, да љубав која 'не тражи своје' извире из срца Божјег и да се у Ономе који је био смеран и благ испољио карактер Онога који станује у светлости којој се ниједан човек не може приближити." – *Жеља векова, 7.*

б. Шта хришћанског пристава треба да охрабри у раду за душе откупљене Христовом крвљу? Гал. 5,1.

"Тамо ће сви који су несебично радили, гледати плодове свога рада. Тамо ће се видети исход сваког правог начела и племенитог дела. Нешто од тога видимо већ овде. Али како мало резултата свога рада види у овом животу онај који обавља најплеменитије дело у свету! Колико несебично и неуморно ради за оне које никада неће видети ни упознати... Тако се дарови дају, терети носе, посао обавља. Људи сеју семе од којег други, изнад њихових гробова, жању благословену жетву. Они саде воћке да би други могли јести плод. Овде им је довољно што знају да су покренули силе добра. У вечности ће се видети деловање и противделовање свега.

"На небу се чува извештај о сваком дару који је Бог дао да би покренуо људе на несебичан рад. Истраживати те свеобухватне извештаје, тражити оне који су нашим напорима били уздигнути и оплемењени, гледати у њиховом животу утицај правих начела – то ће бити један од предмета и награда у небеској школи." – *Васиљшање, 305.306.*

5. СВЕЗА САВРШЕНСТВА

а. Зашто је љубав према ближњем неопходна у усавршавању хришћанског карактера? Кол. 3,14; I Јов. 4,7-12.

"У нашем животу овде, иако је земаљски и ограничен грехом, највећа радост и највише васпитање стиче се служењем. И у будућем животу, неспутани ограниченошћу грешне људске природе, своју највећу радост и своје највише васпитање наћи ћемо у служењу – у сведочењу, и у сталном учењу током сведочења 'како је богата слава тајне ове' – 'Христос у вама, над славе' (Кол. 1,27)." – *Васишићанье, 309.*

б. Шта представља највећу илустрацију непролазне љубави која ће блистати кроз бескрајна времена вечности? Зах. 13,6.

"Остаће само један подсетник. Наш Спаситељ ће увек носити ожиљке свога распећа. На Његовој рањаваној глави, на Његовим ребрима, рукама и ногама видеће се једини трагови свирепости које је проузроковао грех. Гледајући Христа у Његовој слави, пророк каже: 'Свјетлост Му бјеше као сунце, зраци излажаху Му из руку и ондје бјеше скривена сила Његова' (Авак. 3,4). Прободена страна Христовог тела из које је потекао црвени млаз који је човека помирио с Богом – представља славу Спаситељевог, ту је 'сакривена сила Његова'. 'Моћан да спасе' (И, жртвом откупљења, Он ће исто тако бити моћан да изрекне пресуду и изврши суд над онима који презиру Божју милост. А ови знаци Његовог понижења представљају за Њега највећу част. Ране задобијене на Голготи истицаће Његову славу и Његову моћ кроз бескрајна времена вечности." – *Велика борба, 594.*

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Како хришћански пристав треба да разуме Христове речи записане у Јеванђељу по Матеју 7,12?
2. Какве резултате љубав према ближњем може да оствари чак и у највећим тешкоћама?
3. Какву благодат за хришћанског пристава могу да представљају и искушења?
4. Зашто служба која проистиче из љубави никада не представља губитак?
5. Где се у животу налази највећа радост и најузвишеније васпитање?

Чему се треба радоваћи!

"Онај ко има брајску љубав не радује се нејравди, а радује се истини." – I Кор. 13,6.

"Онај ко има братску љубав мрзи грех али воли грешника и савесно га упозорава на опасност која му прети, указујући му на Јагње Божје које узео је на себе грехе света. Грех не треба покривати, већ га треба одбацити." – *Објављени рукојиси I, 217.*

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Саветѝ ѝрисиѝавима, 339-350.*

□ Недеља

25. мартѝ

1. ПРЕИСПИТИВАЊЕ САМОГ СЕБЕ

а. Иако можда тврдимо да се радујемо само у Господу, шта као хришћански пристави морамо схватити? Приче 28,14.

"Библијска братска љубав није сентименталност, већ љубав откривена у делима. Своја настојања да 'ране кћери народа мојега лијече овлаш, говорећи: мир, мир; а мира нема' (Јер. 6,14; 8,11), многи називају братском љубављу или милосрђем. Покушавајући да грех удруже у заједнички савез са светошћу и истином, они то називају братском љубављу; али то је фалсификат. Лаж и незаконитост су обележја овог света, и ми треба строго да преиспитамо своје срце да знамо да ли имамо праву братску љубав. Права братска љубав не ствара неповерење и злобу. Она не затупљује мач духа да не изврши свој задатак. Они који зло покривају лажном љубављу, говоре грешнику: 'Добро ће ти бити'. Хвала Богу што постоји права братска љубав која се не да изопачити; то је она мудрост која долази одозго, која је прво чиста, затим мирољубива, кротка, пуна милости и добрих плодова, непристрасна и нелицемјерна, и плодове правде сеје онима који мир граде. Тако Библија описује братску љубав небеског порекла." – *Објављени рукојиси I, 216.217.*

б. Шта треба да обележава свакодневно искуство хришћанског пристава? Пс. 139,23.24.

"Да бисмо били победници морамо стално преиспитивати своје срце и бити сигурни да не гајимо било коју особину која представља увреду за Бога." – *Историјски зајиси о стираним мисијама АСД, 138.*

2. НЕДОЛИЧНА РАДОСТ (I)

а. Како хришћански пристав реагује на неправду? I Кор. 13,6 (први део).

"Сотонино дело је директно супротстављено делу Божјем. Непријатељ свега што је добро стоји као војсковођа сила спремних да угрожавају духовни живот и спасење људских бића. Он у пакленој радости тријумфује кад види како Христови следбеници вређају и уништавају једни друге. Он једва чека да на било који начин изопачи живот оних који се труде да служе Богу. Небески анђели се с чуђењем питају зашто људи помажу сотонским агентима у њиховом делу да обесхрабрују срца и духовно слабе Божји народ." – *Сјалдинџ и Меџан колекција*, 345.346.

б. На који начин хришћански пристав избегава да се радује злу? I Петр. 5,8.9.

"Кад говоримо обесхрабрујуће и суморно сотона то слуша са пакленом радошћу; њему то причињава велико задовољство јер зна да нас на такав начин увлачи у своје ропство. Сотона не може да чита наше мисли; али посматрајући наше поступке и слушајући наше речи он, на основу свог вековног познавања људских слабости, своја кушања обликује тако да искористи слабе тачке у нашем карактеру. И такви својим разговорима често му откривамо тајне како може да задобије победу над нама! О, када бисмо могли да контролишемо своје речи и своје поступке! Колико бисмо били јачи када би наше речи биле такве да их се не морамо стидети на дан суда! Колико ће нам другачије те речи изгледати на дан Божји него онда када смо их изговарали!" – *RH, 19. мај, 1891.*

с. Који савети могу да нас ојачају у борби против искушења поменутих у претходном тексту? Пс. 141,3; Ефесц. 4,29.30.

"Кад се састајете, пазите будно на своје речи. Нека ваши разговори буду такве природе да се због њих никад не морате кајати." – *Ibid., 5. јун, 1888.*

3. НЕДОЛИЧНА РАДОСТ (II)

а. Како се хришћански пристав упозорава да не налази задовољство у препричавању греха и слабости других? Ефесц. 5,11.12.

"Док занемарују сопствену душу, многи једва чекају прилику да критикују и осуђују друге. Свако има понеки недостатак у свом карактеру, и није тешко пронаћи нешто што ће злоба моћи да протумачи на његову штету. 'Сада', кажу те самозване судије, 'имамо чињенице. Имамо непобитне оптужбе од којих неће моћи да се ослободи.' Они само чекају повољну прилику да производе својих клевета и оговарања изнесу на јавност као неке занимљиве огласе или новости." – *V Свед., 89.*

б. Зашто хришћански пристав не би смео да се радује ничијем злу? Приче 24,17.18.

"Уместо да изналазимо недостатке других, преиспитујмо критички сами себе. Нека свако сам себи постави питања: Да ли сам у срцу исправан пред Богом? Да ли својим поступцима и начином свог живљења славим Оца својега који је на небесима? Ако сте гајили било какве склоности злу, одагнајте то из своје душе. Искорените из свог срца све што је обесвећујуће природе, ишчупајте сваки корен горчине да се други не трују злокобним утицајем истога. Не дозволите да било која отровна биљка остане на тлу вашег срца. Искорењујте све то без одлагања и уместо тога негујте биљку љубави. Нека Исус буде најдрагоценији гост у вашој души.

"Христос је наш пример. Он је прошао светом чинећи добро. Живео је да би благосиљао друге. Љубав је красила и чинила племенитим сваки Његов поступак, и Он нас позива да идемо Његовим трагом. Имајмо увек на уму да је Бог свог јединородног Сина послао у овај несрећни свет 'да би нас искупио од сваког безакоња, и да очисти за себе народ изабрани који чезне за добрим дјелима' (Титу 2, 14). Тежимо да се повинујемо свим захтевима Божјим и тако испунимо Његов закон. 'Љубав је испуњење закона' (Римљ. 13, 10); и Онај који је умро да бисмо ми живели оставио нам је налог да љубимо један другога као што је Он нас љубио; нагласивши да ће свет по томе знати да смо Његови ученици ако покажемо такву љубав једни према другима." – *RH, 5. јун, 1888.*

4. СА НАШОМ БРАЋОМ И СЕСТРАМА

а. Која учења и искуства првих хришћана треба да буду и наша? Јаков 5,16; Филиб. 2,1.2.

"(Ученици) се нису састајали да би препричавали занимљиве вести и оговарања. Нису тежили да разобличе сваку мрљу која се могла наћи на карактеру неког брата. Осећали су своју духовну потребу, вапећи Господу за свето помазање да би победили своје недостатке и да би се оспособили за рад на спасавању других. Молити се најусрдније да се Христова љубав у изобиљу благодати излије у њихова срца. То је и данас највећа потреба верника у свакој скупштини. Јер 'ако је ко у Христу, нова је твар; старо прође, гле, све ново постаде' (II Кор. 5,17). Христовом љубављу душа треба да се очисти од сваке карактерне мане. Сваку себичност, завист и опадање треба искоренити и одбацити, да би у срцу могло доћи до коренитог преображаја." – *Ibid.*, 22. јул, 1890.

б. Шта све хришћански пристав мора имати на уму у својим међусобним односима са онима који исповедају љубав? Римљ. 14,19; I Сол. 5,11.

"Постоји извесна наклоност према греху и грешницима која представља опасност за напредак Заједнице у нашим данима. Ви морате имати братску љубав, то је општа потреба. Али сентименталност која изналази изговор за грех и покрива безаконје није библијска братска љубав. Пријатељство са безбожницима представља већу опасност него непријатељство с њима; јер слуге Бога живог нико не може угрозити више, него они који их наводе на непослушност." – *Знаци времена*, 6. јануар, 1881.

"Не допустите да ум из којег Исус повуче своје присуство потпуно обузму ништавне овоземаљске ствари. Живот Заједнице зависи од повезаности са Христом, и ми помажемо заједницу кад радимо у складу са Његовом животворном силом, губећи из вида себе и тежећи да изграђујемо један другог у најсветијој вери." – *Објављени рукописи XI*, 265.

5. РАДОСТ КОЈА ДОЛИКУЈЕ ХРИШЋАНИНУ

а. Чиме хришћански пристав открива праву братску љубав? I Кор. 13,6 (посл. део); Пс. 119,140-144.172.

"Мораш имати љубави' – ове речи чују се са свих страна, а нарочито од оних који проповедају посвећење. Међутим, истинска љубав је исувише чиста да би прикривала непризнати грех. Морамо љубити душе за које је Христос умро, али истовремено не смемо правити никакав компромис са злом. Не смемо се ујединити с бунтовницима и то називати братском љубављу." – *Дела айосѿола, 418.*

б. Шта је коначни циљ хришћанског пристава? I Кор. 2,2.

"И године вечности, како буду одмицале, доносиће им све богатија и све величанственија открића о Богу и Христу. Упоредо са тако стеченим сазнањима, увећаваће се и њихова љубав и страхопоштовање према Богу, као и њихова срећа. Уколико људи буду више знали о Богу утолико ће бити веће њихово дивљење Његовом карактеру. И док Христос пред њима буде отварао ризнице нових сазнања о делу откупљења и задивљујућим подвизима у великој борби са сотоном, срца откупљених прожимаће све усрднија побожност. У све већем заносу радости и среће, они узимају своје златне харфе и безбројне хиљаде гласова сливају се у силан хор благодарности." – *Велика борба, 597.*

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Зашто је самоиспитивање кључ у развоју верности хришћанског пристава?
2. Кад је хришћански пристав подложен да уместо Христу угађа непријатељу?
3. Чиме се хришћански пристав излаже опасности да се потајно радује неправди?
4. Шта су симптоми лажне братске љубави?
5. Чиме хришћански пристав може и треба да покаже праву братску љубав?

Најсрећнији народ на свешу

“Благо народу у којег је све овако! Благо народу којему је Господ Бог!” - Пс. 144,15.

"Да бисте у свему што радите налазили срећу, морате настојати да све то буде на славу Богу учињено. Ако желите да у свом срцу имате мир, морате најусрдније настојати да се у свему угледате на Христа. Тада нећете имати потребе да тежите за задовољствима или попуштању охолости и таштини овог света. Срећу и задовољство налазићете у томе што чините добро и што погрешним путем никада нисте ишли.

"Христос је узео на себе стварну људску природу, био ново-рођенче, дете и младић, да би из личног искуства сазнао како да саосећа са свима, и да би оставио прави пример и деци и младима. Био је добро упознат са искушењима и слабостима детињства. У својој бескрајној љубави био је извор задовољства и радости за душе које су имале поверења у Њега. Тежећи да прославе Христа и да следе Његов пример, деца и млади могу бити заиста срећни. Могу се осећати истински почаствовани одговорношћу да сарађују са Христом у великом плану спасавања душа. Ако млади осете своју одговорност пред Богом, они ће се уздићи изнад свега што је унижавајуће, себично и нечисто. За такве ће живот бити веома значајан. Они ће бити свесни да постоји нешто велико и узвишено због чега треба живети. То ће на младе имати пресудан утицај и они ће постати усрдни, пријатно расположени и снажни под свим околностима, без обзира на терете, обесхрабрениости и тешкоће живота, какав је био и њихов божански Узор... Преклињем вас да увек дубоко размишљате о својим одговорностима пред Богом. Свест да чините само оно што Бог може одобрити учиниће вас јаким у Његовој снази; и угледајући се на Христов пример, ви можете, као што и за Њега стоји написано, напредовати 'у мудрости и у расту и у милости код Бога и код људи.'

"Они који Бога узимају за првог и последњег и најбољег у свему, најсрећнији су народ на свету." – *Мој животи данас*, 178.

БОГОСЛУЖЕЊЕ У ПОРОДИЦИ

Јануар – 2012.

Дат.	Дан	Јутарња молитва	Вечерња Молитва	За оне који немају сведочанста
1.	Недеља	Ис. 66,22,23.	III Свед., 410.	II Мојс. 33,11-15.
2.	Понедељак	II Днев. 15,5-7.	III Свед., 411.	II Мојс. 34,6-8.
3.	Уторак	Пс. 11,3-7.	III Свед., 412.	Језек. 5,15-17.
4.	Среда	Ис. 13,4-8.	III Свед., 413.	Ис. 48,17,18.
5.	Четвртак	Ис. 13,9-13.	III Свед., 414.	Ис. 48,20-22.
6.	Петак	Ис. 28,17-21.	Сунце залази у 16 12	
7.	Субота	Пс. 150.	Сунце залази у 16 13	
8.	Недеља	Ис. 24,1-6.	III Свед., 415.	Ис. 25,8,9.
9.	Понедељак	Ис. 24,7-13.	III Свед., 416.	Ис. 24,17-20.
10.	Уторак	Јер. 4,19,20.	III Свед., 417.	Ис. 28,5,6.
11.	Среда	Јер. 4,23-28.	III Свед., 418.	Ис. 28,15-17.
12.	Четвртак	Јер. 9,20-22.	III Свед., 419.	Ис. 28,20,21.
13.	Петак	Јер. 23,19,20.	Сунце залази у 16 19	
14.	Субота	Пс. 149.	Сунце залази у 16 21	
15.	Недеља	Јер. 25,30-33.	III Свед., 420.	Ис. 13,9-13.
16.	Понедељак	Јер. 25,34-38.	III Свед., 421.	Ис. 11,1-6.
17.	Уторак	Јер. 30,5-7.	III Свед., 422.	Ис. 9,5,6.
18.	Среда	Јер. 7,15-19.	III Свед., 423.	Ис. 8,9-14.
19.	Четвртак	Језек. 7,15-19.	III Свед., 424.	Ис. 6,10-13.
20.	Петак	Језек. 7,25-27.	Сунце залази у 16 28	
21.	Субота	Пс. 148.	Сунце залази у 16 30	
22.	Недеља	Ос. 4,1-3.	III Свед., 425.	Ис. 3,4-7.
23.	Понедељак	Јоило 1,1-7.	III Свед., 426.	Ис. 3,10-12.
24.	Уторак	Јоило 1,9-12.	III Свед., 427.	Ис. 2,17-22.
25.	Среда	Јоило 1,15-20.	III Свед., 428.	Ис. 1,1-5.
26.	Четвртак	Јоило 2,30,31.	III Свед., 429.	Ис. 1,6-9.
27.	Петак	Јоило 3,9-12.	Сунце залази у 16 38	
28.	Субота	Пс. 147,11-20.	Сунце залази у 16 39	
29.	Недеља	Јоило 3,13-16.	III Свед., 430.	Ис. 30,8-11.
30.	Понедељак	Амос 5,16-20.	III Свед., 431.	Ис. 30,18-21.
31.	Уторак	Ис. 60,18-22.	III Свед., 432.	Ошкр. 14,1-5.

Фебруар – 2012.

Дат.	Дан	Јутарња молитва	Вечерња молитва	За оне који немају свед.
1.	Среда	Михеј 7, 2-6.	III Свед., 433.	Ис. 32,1-3.
2.	Четвртак	Михеј 7,7-10.	III Свед., 434.	Ис. 33,2-6.
3.	Петак	Наум 3,1-3.	Сунце залази у 16 48	
4.	Субота	Пс. 146.	Сунце залази у 16 49	
5.	Недеља	Софон. 1,2-7.	III Свед., 435.	Ис. 34,1-4.
6.	Понедељак	Софон. 1,14-18.	III Свед., 436.	Ис. 34,8-11.
7.	Ушорак	Мал. 4,1,2.	III Свед., 437.	Ис. 34,16.
8.	Среда	Май. 24,1-5.	III Свед., 438.	Ис. 35,1-4.
9.	Четвртак	Май. 24,6-13.	III Свед., 439.	Ис. 35,5-10.
10.	Петак	Май. 24,21-27.	Сунце залази у 16 58	
11.	Субота	Пс. 145.	Сунце залази у 16 59	
12.	Недеља	Май. 24,29-35.	III Свед., 440.	Ис. 40,9-11.
13.	Понедељак	Май. 24,36-39.	III Свед., 441.	Ис. 40,21-23.
14.	Ушорак	Май. 24,40-44.	III Свед., 442.	Ис. 40,25-31.
15.	Среда	Марко 13,3-8.	III Свед., 443.	Ис. 41,6-10.
16.	Четвртак	Марко 13,14-17.	III Свед., 444.	Ис. 41,11-14.
17.	Петак	Марко 13,18-20.	Сунце залази у 17 07	
18.	Субота	Пс. 143,7-12.	Сунце залази у 17 09	
19.	Недеља	Марко 13,21-23.	III Свед., 445.	Ис. 41,17-18.
20.	Понедељак	Лука 17,28-36.	III Свед., 446.	Ис. 42,1-4.
21.	Ушорак	Марко 13,33-37.	III Свед., 447.	Ис. 42,5-9.
22.	Среда	Лука 21,7-11.	III Свед., 448.	Ис. 42,16-21.
23.	Четвртак	Лука 21,16-21.	III Свед., 449.	Ис. 43,1-3.
24.	Петак	Лука 21,22-24.	Сунце залази у 17 17	
25.	Субота	Пс. 142.	Сунце залази у 17 19	
26.	Недеља	Лука 21,25-28.	III Свед., 450.	Ис. 43,4-7.
27.	Понедељак	Лука 21,29-33.	III Свед., 451.	Ис. 43,10-12.
28.	Ушорак	Лука 21,34-36.	III Свед., 452.	Ис. 43,25-28.
29.	Среда	Амос 8,1-3.	III Свед., 453.	Ис. 44,1-5.

Март – 2012.

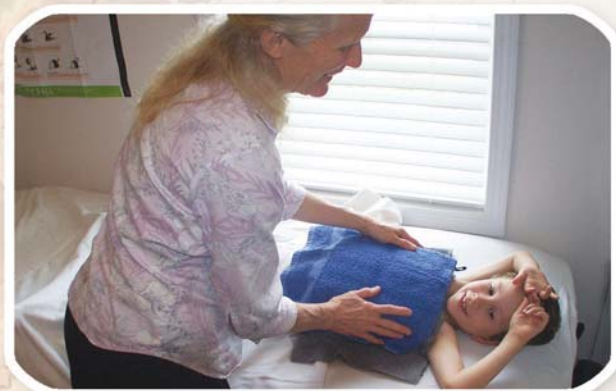
Дат.	Дан	Јутарња молитва	Вечерња Молитва	За оне који немају сведочанства
1.	Четвртак	II Петр. 3,9-14.	III Свед., 454.	Ис. 46,3-5.
2.	Петак	Ошкр. 10,1-7.	Сунце залази у 17 27	
3.	Субота	Ис. 141,1-8.	Сунце залази у 17 28	
4.	Недеља	Ошкр. 16,13-16.	III Свед., 455.	Ис. 48,20-22.
5.	Понедељак	Ошкр. 16,17-21.	III Свед., 456.	Ис. 49,13-16.
6.	Уторак	Ошкр. 17,12-14.	III Свед., 457.	Ис. 49,24,25.
7.	Среда	Ошкр. 19,17-21.	III Свед., 458.	Ис. 50,4-7.
8.	Четвртак	Ошкр. 22,7-10.	III Свед., 459.	Ис. 50,8-11.
9.	Петак	Ошкр. 1,7,8.	Сунце залази у 17 36	
10.	Субота	Ис. 140,1-10.	Сунце залази у 17 37	
11.	Недеља	Ошкр. 14,14-16.	III Свед., 460.	Ис. 51,1-3.
12.	Понедељак	Ис. 50,1-6.	III Свед., 461.	Ис. 51,4-8.
13.	Уторак	Ошкр. 14,17-20.	III Свед., 462.	Ис. 51,11-14.
14.	Среда	Јуда 14,15.	III Свед., 463.	Ис. 51,21-23.
15.	Четвртак	Марко 13,24-27.	III Свед., 464.	Ис. 52,1-3.
16.	Петак	Марко 13,32-34.	Сунце залази у 17 45	
17.	Субота	Ис. 139,1-10.	Сунце залази у 17 46	
18.	Недеља	Ис. 26,20,21.	III Свед., 465.	Ис. 52,6-8.
19.	Понедељак	Јов. 14,1-3.	III Свед., 466.	Ис. 52,9-11.
20.	Уторак	Дјела 1,10,11.	III Свед., 467.	Ис. 52,12-15.
21.	Среда	Ошкр. 6,14-17.	III Свед., 468.	Ис. 53,1-4.
22.	Четвртак	Ис. 2,17-21.	III Свед., 469.	Ис. 53,5-8.
23.	Петак	Ис. 58,8,9.	Сунце залази у 17 54	
24.	Субота	Ис. 138.	Сунце залази у 17 55	
25.	Недеља	Софон. 2,1-3.	III Свед., 470.	Ис. 53,9-12.
26.	Понедељак	И Сол. 4,16-18.	III Свед., 471.	Ис. 54,7-10.
27.	Уторак	IKор. 15,51-56.	III Свед., 472.	Ис. 54,11-14.
28.	Среда	Ошкр. 3,10,11.	III Свед., 473.	Ис. 54,17.
29.	Четвртак	Јов. 5,25-29.	III Свед., 474.	Ис. 55,1-3.
30.	Петак	Ошкр. 20,11-13.	Сунце залази у 18 03	
31.	Субота	II Петр. 3,3-7.	Сунце залази у 18 03	

Добровољни дар прве суботе

7. ЈАНУАР 2012
За Молитвени дом
у Гватемали

4. ФЕБРУАР 2012
Помоћ унесрећенима
широм света

3. МАРТ 2012
За Вајт Крик
Велнес Центар